

ADC 21

COL·LEGI D'ACTUARIS DE CATALUNYA

NÚM. 17

SEMESTRE 1 · 2026



ARTICLES DE MANUEL ÀLVAREZ, FLAVIA RODRÍGUEZ, SERGIO SIMÓN, PILAR GALÁN I MIKEL CAMPO, DAVID GUITART, ELOI NOYA I FRANCESC SANTASUSANA · ENTREVISTA A MATTHIAS PILLAUDIN I TOTA L'OFERTA FORMATIVA DE 2025.

editorial



Antonio López,
President del Col·legi
d'Actuaris de Catalunya

Iniciem aquesta dissetena edició en un moment especialment rellevant. El sector assegurador espanyol va tancar 2025 aconseguint el 5,09% del PIB i recuperant pràcticament el nivell de 2023 (5,10%). Al mateix temps, els riscos geopolítics s'han intensificat a escala global, ampliant la incertesa sobre l'evolució futura dels mercats.

En aquest context, marcat també per l'acceleració regulatòria, la transformació tecnològica i la creixent complexitat dels riscos, el paper de l'actuari a Europa continua redefinint-se amb força.

En aquesta edició comptem amb set articles i una entrevista que ofereixen una panoràmica àmplia i actualitzada de temes d'interès sectorial:

Manuel Álvarez Rodríguez, col·laborador honorífic de l'Organització de Consultors de Pensions OCOPEN, destapa una realitat poc visible. La seva anàlisi del valor liquidatiu diari mostra com friccions operatives, incidències de valoració i desajustaments interns poden influir en la rendibilitat tant com la pròpia estratègia d'inversió. Un treball que interpel·la directament gestores, dipositàries i supervisors en un moment en què Europa exigeix fons més robustos, transparents i eficients.

Flavia Rodríguez-Ponga, directora general del Consorci de Compensació d'Assegurances, explica per què el model espanyol de cobertura de riscos extraordinaris s'ha convertit en una referència internacional. Davant la selecció adversa i la creixent exposició climàtica, el sistema espanyol combina mutualit-

zació, tarifa plana i cooperació pública per garantir protecció fins i tot davant d'esdeveniments extrems com la DANA de 2024.

Sergio Simón, soci de Technology & Transformation de Deloitte, analitza la reforma de Solvència II, un punt d'inflexió per a l'assegurança europea. El seu article detalla com l'actualització del marc prudencial no és només un ajust tècnic, sinó una oportunitat estratègica: alliberar capital, modernitzar l'arquitectura de dades, reforçar la governança i convertir la gestió del risc en motor de valor.

Pilar Galán, sòcia responsable de l'àrea Legal de Serveis Financers i d'Assegurances i Mikel Campo, soci d'Estratègia i Transformació d'Assegurances de KPMG, aborden un dels majors desafiaments regulatoris del moment: la irrupció del "value for money" en l'assegurança de vida. L'Estratègia d'Inversió Minorista obligarà les asseguradores i mediadors a justificar preus enfront de benchmarks d'EIOPA, revisar comissions, redefinir famílies de productes i demostrar que cada euro cobrat aporta valor real. Un canvi profund que transformarà la fixació de preus, la distribució i la competència en un mercat d'estalvi en plena expansió.

David Guitart, soci a l'àrea de Risk Advisory de BDO, se centra en un protagonista cada vegada més imprescindible dins de les asseguradores: l'actuari i la seva inclusió en la Funció d'Auditoria Interna. En un entorn marcat per Solvència II i per prioritats supervidores cada cop més tècniques, el perfil actuarial aporta una profunditat única per revisar provisions, models, dades i processos crítics. El seu article mostra com integrar actuaris en l'auditoria interna no només millora el control, sinó que eleva la qualitat del govern corporatiu i la capacitat d'anticipar riscos reals.

Eloi Noya, director d'Innovació i Tecnologia de l'Institut d'Estudis Financers – Barcelona Finance School, presenta els criptoactius, i desmenteix la idea que es tracta d'un fenomen marginal o purament especulatiu. El seu article explica com la tokenització, les stablecoins i la tecnologia blockchain estan començant a transformar els pagaments, les inversions i els processos operatius.

Francesc Santasusana, president del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Barcelona, reflexiona sobre una aliança decisiva per al futur del sector: actuaris i mediadors. La ciència actuarial aporta models predictius, IA i rigor tècnic; la mediació, proximitat, interpretació i confiança. Junts formen el tàndem que permetrà avançar cap a una assegurança més analítica, ètica i centrada en el client.

Tanquem aquest número amb una entrevista a **Matthias Pillaudin,** que va assumir la presidència de l'AAE el setembre del 2025. S'hi descobreix com s'està redefinint el paper de l'actuari en la regulació europea, la supervisió financera i els grans reptes del futur. La conversa també mostra com l'AAE actua com a motor de cohesió professional a Europa, ja que impulsa la mobilitat internacional, enfortint les associacions nacionals i preparant la professió per als desafiaments globals.



sumari

articles

entrevista

formacions

crèdits

Director
Emilio Vicente Molero

Consell de redacció
Jordi Celma Sanz
Xavier Colominas García
Luis Cuervo Carballo
Anna Labayen Cervera
Aleix Olegario Surroca

Disseny i maquetació
basicestudio



President
Antonio López López

Vicepresident
Emilio Vicente Molero

Secretari
Antoni Fernández Moreno

Tesorera
Josefina Alargé Salvans

Vocal
Manel Pérez Tort

Vocal
Eva Madroñal Bueno

Vocal
Teresa Sendra Vives

Gerència
Dídac Leiva Portolés
didac.leiva@actuaris.org

Administració
Rosa Maria Felipe Checa
actuaris@actuaris.org

articles



Més enllà del risc de mercat: el valor liquidatiu com a indicador de risc operacional en els fons de pensions.

Escrit per **MANUEL ÁLVAREZ RODRÍGUEZ**, col·laborador honorífic de l'Organització de Consultors de Pensions OCOPE.

Una anàlisi empírica a partir de sèries diàries de rendibilitat.

Europa disposa d'un dels majors volums d'estalvi privat del món, però la seva capacitat per transformar-lo en inversió productiva de llarg termini continua sent limitada. Els recents informes estratègics sobre la competitivitat europea —inclosos l'informe Letta sobre el mercat únic i l'informe Draghi— subratllen que l'enfortiment dels mercats de capitals i la mobilització de l'estalvi institucional seran elements essencials per sostenir el creixement econòmic futur.

En aquest marc, l'agenda europea ha impulsat la Unió dels Mercats de Capitals (CMU), orientada a aprofundir la integració financera, ampliar les fonts de finançament no bancari i facilitar la canalització de l'estalvi cap a inversió productiva.

Aquesta estratègia s'ha reforçat amb el concepte de Savings and Investment Union (SIU), que posa l'accent a transformar l'estalvi privat europeu en finançament estable per a la transició energètica, la digitalització, la innovació tecnològica i la seguretat econòmica.

Dins d'aquesta arquitectura, els fons de pensions exerceixen un paper central com a inversors institucionals de llarg termini. Garantir la solidesa del seu funcionament, l'estabilitat dels seus resultats i la fiabilitat dels seus mecanismes de generació de rendibilitat constitueix una prioritat tant per a la política econòmica com per a la supervisió financera.

Les autoritats supervidores europees, especialment EIOPA, han subratllat que l'expansió de l'estalvi finançat exigeix reforçar la governança, la transparència i la robustesa operativa de les entitats gestores. La supervisió moderna s'orienta cada vegada més no només a avaluar la solvència o l'exposició al risc de mercat, sinó també la qualitat dels processos operatius i la coherència en la formació del valor liquidatiu.

1. Risc de mercat i risc operacional en fons de pensions: evidència empírica a partir del valor liquidatiu diari

En aquest context sorgeix una qüestió fonamental: fins a quin punt l'evolució observada del valor liquidatiu dels fons reflecteix exclusivament el comportament del mercat o incorpora també factors operatius i institucionals?

En els últims mesos he estudiat que l'evolució del valor liquidatiu dels fons de pensions no reflecteix únicament l'exposició al risc de mercat, sinó que incorpora també un component residual estadísticament identificable associat a factors operatius i institucionals, la quantificació dels quals permet millorar tant l'avaluació de l'acompliment com les eines de supervisió financera.

2. El valor liquidatiu com a síntesi del funcionament financer

El valor liquidatiu constitueix l'indicador central de l'evolució financera d'un fons de pensions. S'hi integren simultàniament l'evolució dels mercats financers, les decisions d'assignació d'actius, l'execució d'operacions, els costos d'intermediació, els procediments de valoració i els mecanismes institucionals de control.

Des de la teoria financera estàndard, la major part de la variabilitat del valor liquidatiu s'hauria d'explicar pel comportament del mercat representat pel benchmark corresponent. Tanmateix, l'experiència empírica mostra que fons amb estratègies similars poden presentar trajectòries diferents de resultats.

Aquesta observació suggereix que el valor liquidatiu no només reflecteix decisions d'inversió, sinó també la qualitat del procés mitjançant el qual aquestes decisions s'implementen operativament.

3. Tipologia de riscos en fons de pensions

L'anàlisi convencional distingeix múltiples categories de risc rellevants en la gestió de fons de pensions. El risc de mercat constitueix el determinant principal de la volatilitat. Al costat d'aquest, el risc de crèdit recull el deteriorament d'emissors, el risc de liquiditat reflecteix dificultats de negociació, el risc de tipus d'interès afecta especialment carteres de renda fixa, i el risc de divisa apareix en inversions internacionals.

Així mateix, el risc de contrapart resulta rellevant en operacions amb derivats o instruments OTC. Existeixen a més riscos de concentració, riscos de model i riscos actuarials associats al desajust entre actius i obligacions.

Tanmateix, el risc operacional —entès com la variabilitat derivada de processos interns, coordinació institucional, execució d'operacions o incidències

de valoració— sol tractar-se de forma qualitativa i rarament es quantifica a partir de la dinàmica de les rendibilitats observades.

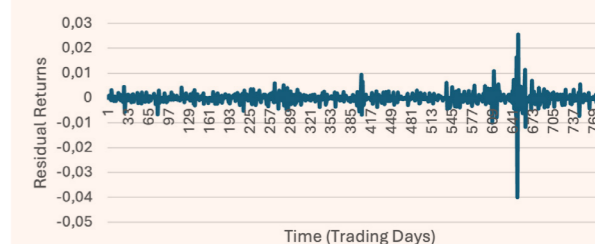
4. Enfocament empíric

He analitzat sèries diàries de valor liquidatiu de diversos fons gestionats per entitats diferents. Per a cada fons es compara la seva rendibilitat diària amb la del benchmark corresponent, obtenint un component residual que recull la part de la variabilitat no explicada pel mercat.

Posteriorment s'examinen la magnitud d'aquestes desviacions, la seva concentració temporal i el seu comportament conjunt entre diferents fons.

Figure 4 — Residual Returns After Benchmark Filtering

Source: Authors' calculations



Els resultats mostren que el benchmark explica la major part de la volatilitat total, tal com era previsible. No obstant això, el component residual no és menyspreable. S'observen episodis de desviacions significatives concentrades en determinats períodes i fases en què la volatilitat residual augmenta de forma notable. Al seu torn es produeixen episodis caracteritzats per la seva concentració en períodes curts de temps.

A més, en alguns moments es detecten increments simultanis de volatilitat residual en diferents fons, la qual cosa suggereix la possible existència de factors comuns relacionats amb condicions operatives o institucionals.

5. Implicacions per als actors implicats en la gestió

Implicacions per a les Entitats Gestores

Per a les entitats gestores, els resultats de l'estudi posen de manifest que l'acompliment observat d'un fons no depèn exclusivament de l'estratègia d'inversió o de l'assignació d'actius, sinó també de la qualitat del procés d'implementació financera.

A la pràctica, la traducció de les decisions estratègiques en resultats efectius depèn de múltiples factors operatius: l'execució temporal de les ordres, la gestió de la liquiditat, la coordinació entre taules de negociació, el tractament de fluxos d'entrada i sortida, els procediments interns de valoració i la interacció amb proveïdors externs. Fins i tot petites ineficiències acumulades en aquests processos poden generar desviacions observables respecte al comportament esperat del benchmark.

Des d'aquesta perspectiva, el component residual de les rendibilitats pot interpretar-se com un indicador agregat de la consistència operativa del procés de gestió. El seu monitoratge sistemàtic podria incorporar-se com a eina addicional dins dels sistemes interns de control de riscos, permetent detectar episodis de fricció operativa, desviacions d'execució o tensions en els procediments de valoració.

En un entorn de creixent competència entre gestors i major exigència de transparència per part de supervisors i partícips, la capacitat de demostrar estabilitat en la implementació financera pot esdevenir un element diferencial de qualitat institucional.

Implicacions per a Entitats Dipositàries

Les entitats dipositàries exerceixen un paper central en el funcionament operatiu dels fons de pensions, en assumir funcions de custòdia d'actius, verificació d'operacions, supervisió dels processos de valoració i control del compliment normatiu. La seva actuació constitueix un element essencial per garantir la integritat del valor liquidatiu i la protecció dels partícips.

L'evidència empírica de l'estudi suggereix que l'anàlisi quantitativa de l'estabilitat del valor liquidatiu podria complementar els mecanismes tradicionals de control basats en reconciliacions comptables i verificacions documentals. La identificació d'episodis

estadístics de volatilitat residual elevada podria servir com a senyal primerenca de possibles incidències en processos de valoració, retards en l'actualització de preus, tensions en la gestió de col·lateral o inconsistències operatives.

En aquest sentit, la integració d'indicadors estadístics derivats de la dinàmica del valor liquidatiu podria reforçar els sistemes de control intern de les dipositàries, contribuint a millorar la capacitat de detecció primerenca de riscos operatius i a enfortir la traçabilitat dels processos de supervisió operativa.

Propostes per al Supervisor

Des de la perspectiva supervisora, els resultats del treball apunten a la conveniència d'ampliar progressivament l'enfocament tradicional d'anàlisi del risc en fons de pensions.

La supervisió prudencial s'ha centrat històricament en la solvència, la composició de les carteres i l'exposició al risc de mercat. Tanmateix, la creixent complexitat operativa de les institucions financeres i el paper estructural que els fons de pensions estan adquirint en el finançament de l'economia europea suggereixen la necessitat d'incorporar eines addicionals d'avaluació.

L'anàlisi estadística sistemàtica de la dinàmica del valor liquidatiu, especialment utilitzant dades de freqüència diària, podria proporcionar informació complementària sobre la robustesa operativa de les entitats gestores i l'estabilitat dels processos de valoració. Aquest tipus d'indicadors permetria detectar patrons de variabilitat no explicats pel mercat, identificar possibles tensions operatives i millorar la capacitat de supervisió preventiva.

En el context de l'agenda europea de desenvolupament dels mercats de capitals i mobilització de l'estalvi institucional, reforçar la qualitat de la supervisió operativa dels fons de pensions resulta particularment rellevant per garantir la confiança dels partícips i l'estabilitat del sistema financer en el seu conjunt.

Conclusions

- L'anàlisi desenvolupada en aquest treball posa de manifest que l'evolució del valor liquidatiu dels fons de pensions reflecteix no únicament l'exposició al risc de mercat, sinó també la qualitat del procés mitjançant el qual les decisions financeres s'implementen operativament.
- L'existència d'un component residual estadísticament identificable en les rendibilitats, un cop descomptat el benchmark, suggereix que els processos operatius, institucionals i de governança poden influir de manera notable en els resultats finals. Aquesta troballa reforça la idea que l'avaluació de l'acompliment dels fons no s'ha de limitar a comparar rendibilitats agregades, sinó que ha de considerar també l'estabilitat i coherència del procés de generació d'aquestes rendibilitats.
- En un context europeu caracteritzat per l'envelliment demogràfic, la creixent importància de l'estalvi i la necessitat de mobilitzar capital cap a inversions productives de llarg termini, millorar els instruments d'anàlisi del funcionament efectiu dels fons de pensions constitueix una prioritat tant per a gestors com per a supervisors.
- L'enfocament empíric proposat, basat en l'anàlisi de la dinàmica del valor liquidatiu diari, ofereix una via senzilla però poderosa per complementar els mecanismes tradicionals d'avaluació financera i supervisió institucional. La seva aplicació sistemàtica podria contribuir a reforçar la transparència, la qualitat operativa i la confiança en els sistemes de pensions complementaris.





El consorci de compensació d'assegurances com a solució per a la cobertura de riscos extraordinaris

Escrit per **FLAVIA RODRÍGUEZ-PONGA**, directora general del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Els danys econòmics per causes catastròfiques estan augmentant a tot el món i, en conseqüència, els danys assegurats també ho estan fent. Donar una resposta simple i directa a les causes d'aquest creixement dels danys sempre és arriscat, i fins i tot pot ser una anàlisi incorrecte.

L'exposició no ha fet més que créixer. En termes humans, la població és ara deu vegades més gran que la que hi havia a l'inici de la Revolució Industrial, i s'ha duplicat en els últims 50 anys. En termes econòmics, el PIB global s'ha triplicat en el quart transcòrrut del segle XXI. Per tot plegat, no és d'estranyar que cada vegada que un perill afecta una zona, hi hagi més béns i persones afectades. Si a això hi sumem l'augment del percentatge de cobertura asseguradora, la qual cosa és una bona notícia, fa que els danys assegurats siguin igualment majors.

A més, vivim en un món cada vegada més càlid com a conseqüència del desenvolupament econòmic creixent que allibera gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera. Aquesta alteració de la composició química de l'atmosfera produeix més calor, i també altera altres patrons climàtics, com la distribució, freqüència i intensitat de les precipitacions. Això produeix en algunes zones un augment de la irregularitat pluviomètrica que intensifica tant inundacions com sequeres.

Per tant, els danys augmenten pel creixement combinat de l'exposició i de la perillositat, i aquests són els danys que els actuaris modelitzen per possibilitar la seva assegurança. Això no obstant, aquesta assegurança depèn també de la capacitat dels mercats i dels sistemes asseguradors. En no pocs exemples pot produir-se una selecció adversa: només aquells béns més exposats a un determinat perill volen asse-

L'Assegurança de Riscos Extraordinaris implica l'obligatòria extensió de la cobertura a una sèrie de perills potencialment catastròfics.

gurar-se, però l'exposició és tan alta que la prima és també molt alta i, per tant, resulta cada vegada més difícil de pagar pels assegurats. En aquesta situació, convé buscar solucions que facilitin l'assegurament, i a Espanya disposem d'una de les millors.

L'Assegurança de Riscos Extraordinaris implica l'obligatòria extensió de la cobertura a una sèrie de perills potencialment catastròfics per a totes les persones i béns assegurats, la qual cosa elimina el problema de la selecció adversa. Així mateix, es basa en el principi de mutualització entre tota la massa assegurada, entre una varietat de perills extraordinaris no correlacionats entre si, entre totes les àrees geogràfiques i al llarg dels anys, per la qual cosa s'aplica una tarifa plana proporcional al capital assegurat. Així es facilita l'assequibilitat i es garanteix la disponibilitat.

L'Assegurança de Riscos Extraordinaris que gestiona el Consorci de Compensació d'Assegurances (CCS) ha pogut fins a la data fer front a sinistralitats tan greus i complexes com les inundacions produïdes per la Dana d'octubre de 2024 a l'àrea metropolitana de València. El seu cost equival als pagaments realitzats en els últims 13 anys pel CCS i el nombre de reclamacions triplica l'habitual de cada any, a més de presentar uns danys d'una intensitat molt elevada. Tot això s'ha cobert sense necessitat d'encarir els recàrrecs ni modificar les condicions de les cobertures.



A escala global, ens trobem en un moment en què l'asseguradora està buscant vies per poder cobrir aquests danys creixents. Cada jurisdicció aporta les seves pròpies solucions i és probable que la resposta sigui aplicar una barreja de solucions. A Espanya disposem d'una assegurança de béns i de persones que barreja: una part merament privada per a la cobertura de determinats perills com els efectes directes de la precipitació (pluja, neu, pedra) o l'incendi, i una cooperació públic-privada (cobertura pública de les mateixes pòlisses que ven el sector privat) per als riscos extraordinaris (terratrèmol, erupció volcànica, inundació, vents superiors a 120 km/h, entre d'altres).

Igualment, en l'assegurança agrària, tenim una altra forma de cooperació públic-privada mitjançant la participació del CCS en el quadre de coassegurança de les assegurances agràries i, molt especialment, mitjançant la reassegurança que presta el CCS a tot el sistema.

No hi ha una solució única ni homogènia. El que sí que és cert és que cada part: el sector privat, el públic, i altres actors com la mediació, la perícia i els actuaris, tenen un paper important per tal d'augmentar la protecció de la societat en un context de riscos i d'incerteses creixents.



Software · SaaS · Outsourcing · Cumplimiento normativo

IFRS 17 · IFRS 9 · Solvencia II · ALM · ESG

Software RISKCO INSURANCE

- Motor actuarial-BEL – Motor financiero – Motor ALM ✓
- Motor CSM y Subledger IFRS17 ✓
- Riesgos actuariales y financieros ✓
- Riesgo de cambio climático ✓
- Industrialización de tareas ✓
- Trazabilidad de los datos ✓
- Replicabilidad de los cálculos ✓
- Integración de módulos ✓

Descubre más >

+34 93 512 37 45 | +34 91 319 03 47 | andrea.comanescu@serfiex.es | www.serfiex.com



Reforma cap a Solvència III: una oportunitat de transformació del sector assegurador

Escrit per **SERGIO SIMÓN**, soci de Technology & Transformation de Deloitte.

Des de la seva entrada en aplicació el gener de 2016, Solvència II s'ha consolidat com el pilar regulador del sector assegurador europeu, aportant solidesa, disciplina prudencial i major transparència al mercat. El seu disseny, articulat al voltant de tres pilars —quantitatiu (Pilar I), qualitatiu (Pilar II) i de transparència (Pilar III)—, va permetre dotar la indústria d'un marc robust, coherent i alineat amb una visió moderna de la gestió de riscos i del capital.

Tanmateix, una dècada després, el context en el qual operen les entitats asseguradores ha evolucionat de forma substancial. L'entorn econòmic, social, tecnològic i mediambiental és avui més complex i exigent, marcat per la volatilitat dels tipus d'interès, la inflació, riscos sistèmics fins ara inèdits i una digitalització que ha passat de ser una promesa a convertir-se en el sistema nerviós del negoci. En aquest escenari, mantenir un marc prudencial inalterat suposaria assumir una desconexió progressiva entre regulació i realitat operativa.

Per això, la Unió Europea ha impulsat una reforma mitjançant l'aprovació de la Directiva (UE) 2025/2, que actualitza de forma rellevant Solvència II. L'octubre de 2025, aquesta revisió es va concretar amb la publicació del nou Reglament Delegat, que detalla els canvis tècnics que hauran d'aplicar les entitats. Amb l'entrada en vigor prevista per al gener de 2027, s'obre ara un període clau de preparació i adaptació per al sector assegurador.

Solvència III no representa únicament una actualització normativa, sinó l'inici d'una redefinició profunda del contracte implícit entre regulació, negoci i estratègia.

La reforma persegueix un equilibri entre tres objectius estratègics: reforçar la resiliència del sector, introduir una major proporcionalitat i facilitar que les asseguradores contribueixin al creixement sostenible de l'economia europea.

L'actualització també impulsa la sostenibilitat i la transició verda, alineant incentius d'inversió amb objectius de finançament sostenible a llarg termini, i incentivant

inversions de llarg recorregut perquè el sector assegurador desenvolupi un paper més rellevant en l'economia real.

El desafiament principal d'aquest marc actualitzat rau en la seva naturalesa dual: ofereix beneficis tangibles, però exigeix una sofisticació operativa addicional. D'una banda, la indústria podria alliberar gran quantitat de capital gràcies als nous ajustos en el marge de risc. De l'altra, accedir a aquesta major eficiència requerirà un elevat grau de maduresa en el govern de la dada, en la qualitat de la informació i en la capacitat tècnica per recalibrar models, hipòtesis i processos interns.

Aquí resideix el veritable repte estratègic: el risc de caure en la inèrcia del compliment. Existeix una temptació real d'abordar els canvis en els models de capital o les noves exigències d'informació (reporting) com una llista de tasques tècniques responsabilitat exclusiva dels departaments de riscos. Si les asseguradores es limiten únicament a satisfer el supervisor, hauran desaprofitat una oportunitat al no utilitzar la

Solvència III representa l'inici d'una redefinició del contracte implícit entre regulació, negoci i estratègia.

pressió normativa per modernitzar el model operatiu i transformar la gestió del capital en un avantatge competitiu.

A més, el reglament reafirma la necessitat d'una governança robusta, una cultura de risc integrada i una capacitat d'adaptació organitzativa. Les entitats hauran d'acompanyar els canvis tècnics amb una narrativa estratègica clara cap als stakeholders i un roadmap que defineixi no només el compliment, sinó el pas cap a un model transformat i resilient.

La resolució d'aquest dilema exigeix elevar la mirada d'allò tècnic a allò estratègic. L'adaptació a Solvència III s'ha d'entendre com un exercici de generació de valor. No es tracta únicament d'ajustar paràmetres regulatoris, sinó d'aprofitar el nou marc com una palanca per transformar la gestió del capital, la funció d'inversió, l'arquitectura de dades i la cultura de risc.

En primer lloc, Solvència III implica alinear els requeriments de capital amb l'apetit de risc real del negoci. Sota aquest prisma, el capital alliberat deixa de ser un romanent comptable per convertir-se en combustible per a una gestió dinàmica de les inversions. El nou marc incentiva l'aposta per

actius a llarg termini que impulsin l'economia real. Aquelles entitats que refinin els seus models d'assignació podran redissenyar les seves carteres per obtenir rendibilitats superiors, transformant la funció d'inversió en un motor de rendibilitat potent.

Perquè aquesta visió es materialitzi, les asseguradores han de replanificar els seus processos operatius i de reporting. La simplificació que promet el Pilar III requereix una infraestructura tecnològica que superi l'elaboració manual d'informes. El trànsit cap a models de dades regulatoris unificats, recolzats en intel·ligència artificial, automatització i una arquitectura moderna, permetrà un report més àgil i fiable, però, sobretot, alliberarà recursos humans per a tasques d'anàlisi, convertint els equips de finances en aportadors d'intel·ligència de negoci i no en simples "fabricants" de dades.

La reforma introdueix també ajustos clau en àmbits tradicionalment sensibles com l'ajust per volatilitat, el calibratge de xocs de mercat i el tractament de mesures a llarg termini. El redisseny de l'ajust per volatilitat, juntament amb una major granularitat en els requeriments d'informació, busca reduir comportaments procíclics i reforçar l'estabilitat del balanç en escenaris d'estrès.

Una altra mostra d'això és la introducció d'un Pla de Gestió de Liquiditat en el nou marc de requeriments introduït per la reforma. Aquest pla pretén definir mètriques, escenaris i mecanismes d'actuació que reforcin l'estabilitat de la posició de liquiditat i assegurin una resposta ordenada davant situacions de tensió.

Paral·lelament, es reforcen les expectatives supervisores en matèria de planificació prospectiva, vinculant de forma més estreta l'Autoavaluació Interna de Riscos i Solvència (ORSA, en les seves sigles en anglès). Aquest enfocament obliga a integrar la supervisió prudencial dins del nucli de la presa de decisions corporativa, reforçant la consistència entre gestió del risc, assignació de capital i estratègia.

Així mateix, la nova arquitectura normativa aprofundeix en la gestió de riscos emergents, incorporant de manera explícita consideracions relacionades amb sostenibilitat, riscos climàtics i tecnològics. Encara que moltes d'aquestes exigències ja eren presents en la pràctica supervisora, la seva formalització eleva el llistó i obliga a integrar-les de forma estructural en els marcs de decisió. La conseqüència és clara: la gestió del risc deixa de ser un exercici defensiu per convertir-se en un element central de la creació de valor i de la credibilitat de l'entitat davant el mercat.

A aquesta agenda se sumen consideracions clau en matèria de sostenibilitat. El nou marc suposa un punt d'inflexió en reforçar la integració de criteris ESG dins del marc prudencial, impulsant l'estabilitat financera sense perdre de vista els desafiaments ambientals, socials i de govern.

La reforma respon a la necessitat de preparar millor les entitats davant impactes a llarg termini derivats del canvi climàtic, la degradació ambiental i altres impactes relacionats amb la natura, així com de la transició cap a una economia sostenible. En aquest context, s'exigeix una integració estructural dels riscos de sostenibilitat en la governança i en la gestió global

L'esforç en dades, talent, tecnologia i capacitats operatives serà significatiu, però també ho serà el retorn estratègic per a aquelles entitats que afrontin aquesta reforma amb una ambició transformacional.

de riscos, incorporant-los de manera transversal en els processos interns d'anàlisi prospectiva, presa de decisions i supervisió.

Assolir aquest objectiu implica trencar compartiments estancs-tradicionals entre riscos, finances i estratègia, alineant tota l'organització sota una cultura de risc proactiva. En aquesta línia, la normativa introdueix el Pla de Riscos de Sostenibilitat com a eina per connectar l'estratègia ESG amb la gestió prudencial, proporcionant una visió integral de com els riscos s'identifiquen, mesuren, gestionen i supervisen, en coherència amb l'apetit de risc i amb les decisions d'inversió i subscripció.

El contingut d'aquest pla s'haurà de reflectir també en l'Informe sobre la Situació Financera i de Solvència i en l'Informe de Supervisió Periòdica, reforçant la transparència i la traçabilitat en la gestió de riscos. A més, la reforma incorpora la integració formal d'escenaris climàtics en

les anàlisis prospectives i inclou un mandat a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (EIOPA) per revisar periòdicament l'abast i calibratge dels paràmetres relacionats amb el risc de catàstrofe natural.

En conjunt, aquests canvis configuren un marc més robust i estructurat, alineat amb els objectius de sostenibilitat de la Unió Europea i amb l'ecosistema regulador de les finances sostenibles. Solvència III no només reforça la solvència individual de les entitats, sinó que busca potenciar la capacitat del sector assegurador per anticipar, gestionar i respondre de manera efectiva a riscos estructurals de llarg termini, integrant prudència financera i sostenibilitat com a dimensions inseparables.

La transició cap al nou marc no s'ha d'entendre com una simple fita en el calendari regulador, sinó com el punt de partida d'una etapa decisiva per a un sector cridat a reinventar el seu model de gestió de riscos, capital i presa de decisions. L'esforç en dades, talent, tecnologia i capacitats operatives serà significatiu, però també ho serà el retorn estratègic per a aquelles entitats que afrontin aquesta reforma amb una ambició transformacional. En aquest sentit, Solvència III es configura com una palanca clau per reforçar la resiliència, consolidar la credibilitat davant supervisors i mercats, i potenciar el paper de l'assegurança com a player actiu en el finançament de l'economia real, obrint la porta a una modernització profunda i sostenible del sector assegurador europeu.





El repte del "value for money" per al sector assegurador

Escrit per **PILAR GALÁN**, sòcia responsable de l'àrea Legal de Serveis Financers i d'Assegurances i **MIKEL CAMPO**, soci d'Estratègia i Transformació d'Assegurances de KPMG.



L'Estratègia d'Inversió Minorista (més coneguda com a "RIS", per les seves sigles en anglès) afectarà productes d'inversió amb component d'assegurances (IBIPs), especialment els productes unit-linked, rendes vitalícies i PIAS, i obligarà les asseguradores i mediadors a justificar els seus costos a través de metodologies de "value for money" en un context de creixement de l'estalvi gestionat i aplicant requisits diferents als previstos per a instruments d'inversió regulats sota MiFID.

Què exigirà la RIS en matèria de "value for money"?

El passat mes de desembre de 2025, el Consell Europeu i el Parlament van assolir un acord sobre el text final de la RIS, així com l'aprovació d'aquest paquet normatiu que modificarà les principals directives del sector financer com són Solvència II, IDD, MiFID II, UCITS, AIFMD. Des de la seva publicació el 2023, aquesta proposta de la Comissió Europea ha generat preocupació en el sector per l'impacte d'algunes de les obligacions que introdueix en el marc de la prestació de serveis d'inversió i de distribució d'assegurances.

Un dels aspectes que més preocupa és la futura obligació per a fabricants i distribuïdors de **justificar la proporcionalitat entre el valor que rep l'inversor i el preu que paga**, el que es coneix com a "value for money".

El "value for money" suposa que les entitats que prestin serveis d'inversió, gestores de fons i asseguradores hagin de disposar d'un mecanisme de fixació de preu pel qual revisin l'estructura de costos i comissions dels seus productes per, si s'escau, realitzar les adaptacions necessàries o fins i tot no comercialitzar el producte a inversors minoristes si els costos no són adequats. Tot això per tal d'identificar, quantificar i avaluar de manera transparent que tots els costos relacionats tenen en compte les característiques, els objectius, l'estratègia i el rendiment dels productes IBIPs.

Finalment, després de diferents canvis durant la seva tramitació, aquesta obligació s'aplicarà seguint un enfocament diferent per a productes d'inversió regulats sota MiFID i per a productes d'assegurança d'estalvi-inversió, com unit-linked, rendes vitalícies i PIAS.

En el cas dels instruments d'inversió, els fabricants (per exemple, gestores de fons d'inversió) i distribuïdors, hauran de comparar el preu i comissions de

La RIS obligarà les asseguradores i mediadors a justificar els seus costos a través de metodologies "value for money".

cada instrument amb productes comparables en el mercat (el que la RIS denomina "peer group comparison") en un exercici de transparència que s'avaluarà com un mecanisme addicional dins del procés de govern de producte.

No obstant això, en el cas dels productes d'assegurança aquesta comparació s'haurà de realitzar amb índexs de preus (denominats "benchmarks") que seran elaborats per EIOPA, seguint les directrius metodològiques que ja ha anat avançant aquesta Autoritat en els últims mesos per a alguns productes com els unit-linked. El 2024 es va publicar una metodologia temptativa dels criteris/eixos que utilitzarà EIOPA per a l'elaboració del "benchmark", com ara els criteris de classificació per tipus de producte, la freqüència de la prima, la durada recomanada, o classe d'actiu, entre d'altres.

No obstant això, davant la manca d'un major nivell de detall sobre com s'elaboraria aquest "benchmark" per a altres productes d'assegurança, sorgeixen interrogants rellevants sobre la metodologia que seguirà EIOPA (per exemple, si seran índexs a nivell nacional, europeu, o per categories de productes), així com sobre la complexitat de la seva actualització.

Existeixen també nombrosos dubtes sobre les distorsions que pot introduir la comparació d'aquests productes amb índexs, pressionant els preus a la baixa en fixar-se atenent un índex elaborat com a mitjana (mòbil) del preu dels productes, cosa que podria tenir efectes no desitjats com la simplificació de l'oferta de productes i una tendència cap a l'estandardització.

D'altra banda, aquesta exigència podria desincentivar l'interès de les asseguradores per aplicar mecanismes de gestió més sofisticats (per exemple, per incorporar atributs de sostenibilitat, o l'assessorament extern) que encaririen el cost dels productes i empitjorarien la seva comparació amb l'índex. O que els inversors podrien posar el focus en altres mercats

més atractius, o en productes de grans asseguradores que per la seva escala tinguin més capacitat per competir en preu.

Des d'un punt de vista de la distribució, les implicacions són fins i tot més grans. Mentre que des del punt de vista de PRIIPs l'objectiu fonamental era incrementar la transparència i claredat de la informació, amb RIS a més es busca augmentar la qualitat de la informació facilitada al client.

Si la comparabilitat entre productes d'estalvi-inversió és complexa (ja que no existeix un estàndard europeu per agrupar els instruments financers en funció de la seva naturalesa i risc), traslladar aquest exercici als mediadors tampoc és tasca fàcil. L'establiment d'un "benchmark" no permetria tenir en compte que el preu dels serveis pot variar significativament entre distribuïdors depenent de diferents factors, com ara el país on operen, el volum i extensió de la seva xarxa, el tipus de servei, la possibilitat d'operar a través de canals digitals, la qualificació dels empleats que intervenen en la distribució del producte, etc.

La conseqüència d'aplicar el "value for money" serà que el cost cobrat al client tant en venda informada com en venda assessorada haurà de ser proporcional al valor del producte d'estalvi-inversió i al nivell del servei prestat.

L'impacte ha de ser valorat si tenim en compte que, segons les dades publicades per UNESPA i ICEA, el volum de l'estalvi i plans de pensions gestionat per les companyies asseguradores el 2025 va créixer un 5,35% fins als 289.929 milions d'Euros (dels quals, 214.289 milions són assegurances de vida estalvi), volum que consolida aquests productes com una alternativa als instruments d'inversió tradicionals.

Què estan fent les companyies asseguradores a Espanya?

Algunes companyies asseguradores ja estan iniciant la reflexió sobre com abordar la implementació del "value for money" en els seus processos interns. En la majoria dels casos, l'exercici es realitza prioritant aquells productes de vida-estalvi sobre els quals existeix algun tipus de precedent, tals com els unit-linked atenent el document de metodologia per a aquests productes⁽¹⁾ publicat per EIOPA, i altres productes que no inclouen un component d'inversió, però sobre els quals existeix major pressió supervisora, com les assegurances de protecció de préstecs (més conegudes com a "CPIs", per les seves sigles en anglès).

El cost cobrat al client tant en venda informada com en venda assessorada haurà de ser proporcional al valor del producte d'estalvi-inversió i al nivell del servei prestat.

En el disseny d'aquesta metodologia resulta necessari, a més, realitzar una agrupació per famílies de productes que comparteixen comissions similars en la descomposició de la prima, així com identificar aquells factors qualitius que han de ser analitzats per justificar que el valor ofert és proporcional a la prima pagada pel prenedor.

El "value for money" serà una realitat a Europa

Les companyies asseguradores i mediadors tenen per davant la difícil tasca de preparar-se per a la implementació d'un model de fixació de preus subjecte encara a incertesa reguladora, sabent que no s'exigiran els mateixos requisits que als productes d'inversió regulats sota MiFID i en un context d'importantes oportunitats de negoci per a les assegurances d'estalvi-inversió.



KPMG

**MAKE
INNOVATION FLOW**

Con nuestra actividad generamos un impacto real en nuestros profesionales, en nuestros clientes y en la sociedad.

KPMG. Make the Difference.

(1) Methodology to assess "value for money" in the unit-linked market, EIOPA (31 d'octubre de 2022).



L'Actuari en la Funció d'Auditoria Interna

Escrit per **DAVID GUITART**, soci en l'àrea de Risk Advisory de BDO.

Des de l'entrada en vigor del règim de Solvència II, el paper de l'actuari dins de les entitats asseguradores ha experimentat un creixement constant. Aquest nou entorn ha impulsat els actuaris a ampliar el seu àmbit d'actuació més enllà de les àrees tradicionals, consolidant la seva presència en funcions clau com la Gestió de Riscos, el Control Intern, la Funció Actuarial i, cada vegada més, en la Funció d'Auditoria Interna.

Atès el seu profund coneixement tècnic i la seva comprensió integral dels processos de negoci i control, esdevé indispensable que la Funció d'Auditoria Interna compti amb recursos actuaries —ja siguin interns o externs— per garantir un acompliment rigorós i eficaç. Aquesta funció té com a objectiu principal avaluar l'efectivitat dels controls interns, la gestió de riscos i els processos de govern corporatiu.

En aquest context, el perfil actuarial aporta un valor diferencial en les següents àrees crítiques:

- Provisions tècniques, subscripció, tarifació, sinistres, ALM, reassurança, entre d'altres.
- Validació de processos de monitoratge de la mortalitat i taules d'experiència pròpies, d'acord amb la normativa vigent.
- Avaluació de la qualitat de la dada utilitzada en els models i processos.
- Revisió de models per al càlcul del Capital de Solvència Obligatori (SCR).
- Verificació del procés ORSA i la seva coherència amb l'estratègia de l'entitat.
- Avaluació de la Funció Actuarial i de la Gestió de Riscos com a part del sistema de governança.
- Anàlisi de desviacions entre resultats esperats i observats.

Beneficis d'integrar el perfil actuarial en auditoria interna

- Major profunditat tècnica en la revisió d'àrees complexes i especialitzades.
- Millor comprensió del negoci assegurador, especialment en productes de vida, salut i no vida.
- Enfortiment del control intern en processos crítics com la tarifació, la subscripció i la gestió de sinistres.
- Millora en la comunicació amb l'alta direcció i el regulador, gràcies a informes més sòlids i fonamentats.

Com a part de l'estratègia d'auditoria interna, és essencial que aquesta funció disposi de perfils actuaries propis o accés a experts independents, per tal d'assegurar l'objectivitat i qualitat de les revisions.

El paper de l'actuari en les diferents fases de l'Auditoria Interna

El cicle d'Auditoria Interna es compon d'una sèrie de fases clarament definides, de la correcta execució de les quals depèn l'adequat acompliment de les seves funcions. Aquest procés permet obtenir conclusions fiables i rellevants que aportin valor afegit als òrgans d'administració de l'entitat, mitjançant la identificació de debilitats o incidències existents sobre les quals s'hauran d'implantar plans de remediació, així com la formulació de propostes de millora en els processos.

En l'àmbit de les entitats asseguradores, el perfil tècnic de l'actuari pot reforçar de manera significativa el desenvolupament d'aquestes tasques, tal com es detalla a continuació:

1. Planificació de l'auditoria interna

El cicle d'auditoria interna s'inicia amb la fase de plani-



ficació. A través del disseny del Pla Director, la Funció d'Auditoria, en coordinació amb els òrgans de govern de l'entitat, ha d'establir el full de ruta de les revisions a realitzar, prioritzant aquelles àrees que representin un major nivell de risc per a l'entitat.

La incorporació de perfils actuàrials entre els recursos de la Funció d'Auditoria Interna permet incloure en aquesta planificació l'anàlisi de determinades àrees de negoci des d'una perspectiva més tècnica i especialitzada, fet que contribueix a l'obtenció de conclusions més precises i fonamentades.

Així mateix, cada vegada és més habitual que en el disseny del Pla d'Auditoria es tinguin en compte les prioritats de supervisió establertes per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, ja que aquestes defineixen les línies estratègiques que orienten l'activitat de supervisió del sector assegurador i de pensions durant un període determinat.

Aquestes prioritats de supervisió presenten una orientació creixent cap a aspectes tècnics i quantitatius del negoci. Per exemple, en les corresponents al

període 2023-2025 s'inclouen qüestions com la qualitat de la dada, la revisió en profunditat dels models de negoci en diferents rams o la qualitat dels escenaris d'estrès considerats per les entitats en els seus processos ORSA.

En aquest context, comptar amb perfils actuàrials dins de la Funció d'Auditoria Interna facilita la incorporació d'aquestes prioritats de supervisió en els processos de revisió, aportant valor afegit en l'anàlisi d'aspectes especialment rellevants per al sector i proporcionant un major grau de seguretat als òrgans de govern respecte d'àrees que podrien ser objecte d'inspecció per part del supervisor.

2. Disseny i execució de les proves

La disponibilitat de recursos amb un perfil tècnic especialitzat permet a la Funció d'Auditoria Interna dissenyar proves de caràcter més quantitatiu i analític. Això afavoreix una anàlisi més profunda dels processos de negoci objecte de revisió i facilita la detecció de possibles incidències que podrien passar desapercibudes en revisions menys detallades o de caràcter exclusivament qualitatiu.

3. Obtenció i comunicació de conclusions

L'objectiu final de l'auditoria interna és l'obtenció de conclusions derivades de les revisions realitzades, incloent-hi la identificació d'incidències i la formulació de recomanacions de millora sobre els processos analitzats. Així mateix, aquestes conclusions han de ser comunicades als òrgans de govern de forma clara i comprensible, permetent l'adopció de les mesures correctores o de millora que resultin necessàries.

En aquest sentit, la presència de perfils tècnics, com l'actuàri, dins de la Funció d'Auditoria Interna permet realitzar una avaluació més rigorosa des del punt de vista tècnic i quantitatiu dels resultats obtinguts, a més de facilitar la seva adequada interpretació i comunicació als òrgans de govern.

Nous reptes: IFRS 17 i evolució del perfil actuàri

Amb la implementació de la norma comptable IFRS 17, el paper de l'actuàri esdevé encara més rellevant, especialment quan es combina amb coneixements comptables.

Aquesta sinergia serà clau tant per a les entitats asseguradores com per a la funció d'auditoria interna,

en la revisió dels nous processos comptables i de report financer.

Els canvis normatius i les creixents exigències tècniques requereixen que els actuàris continuïn la seva evolució professional mitjançant plans de formació específics.

Aquesta capacitat continua permetrà als actuàris oferir el suport necessari perquè les organitzacions assolixin els seus objectius estratègics, consolidant el seu rol com a peça fonamental en el sistema de control i supervisió.

Amb la norma comptable IFRS 17, el paper de l'actuàri es torna encara més rellevant, especialment quan es combina amb coneixements comptables.



BDO

Risk Advisory | Seguros

People helping people

- Gestión de riesgos, cumplimiento, auditoría interna y actuarial
- Asesoramiento actuarial
- Adecuación a la IFRS 9 e IFRS 17
- Asesoramiento integral en Solvencia II
- Gestión de riesgos tecnológicos
- Informe especial de revisión sobre la situación financiera y de solvencia
- Soporte tecnológico en el cálculo de las provisiones técnicas
- Evaluación de impactos financieros derivados del Cambio climático y Reporting Sostenibilidad

119.611 personas · 166 países · 1.800 oficinas bdo.es/seguros



Els cryptoactius: una introducció per al sector assegurador

Escrit per **ELOI NOYA**, director d'Innovació i Tecnologia de l'Institut d'Estudis Financers – Barcelona Finance School

En llegir la paraula cryptoactiu la nostra ment ens suggereix gairebé de manera inevitable conceptes com especulació, risc i fins i tot fum o estafa. No obstant això, els cryptoactius poden representar de forma digital una gran diversitat d'actius de naturalesa molt diferent. Un cryptoactiu no només defineix tokens i criptomonedes d'altíssima volatilitat i en molts casos sense cap suport real, sinó que també comprèn tota classe d'actius financers com accions, fons, bons o altres drets econòmics, que mitjançant representació digital i amb tecnologia de registre distribuït o blockchain, poden representar una autèntica revolució en el sector financer i assegurador en els propers anys.

Vegem algunes notícies recents en els quals es comprova com les activitats financeres més tradicionals ja s'estan veient impactades per la tecnologia blockchain:

- Unicredit va anunciar el 19 de desembre de 2025 l'emissió de la seva primera nota estructurada tokenitzada per a clients professionals.
- JPMorgan va llançar el desembre de 2025 el seu primer fons monetari tokenitzat, de moment dirigit al segment institucional, i ho va realitzar sobre la plataforma de blockchain Ethereum.
- En l'àmbit dels pagaments, Visa va llançar el novembre de 2025 un pilot de pagaments en stablecoins per accelerar cobraments, la qual cosa impactarà, entre altres àmbits, en els reemborsaments dels sinistres.
- Un grup de grans bancs europeus va anunciar el setembre de 2025 una iniciativa per impulsar una stablecoin en euros.

Amb aquest context, la pregunta per al sector assegurador ja no és si existeix el fenomen dels cryptoactius, sinó com entrar, on aporta valor i quins riscos comporta.

Els cryptoactius: què són i quins tipus hi ha

En sentit ampli, un cryptoactiu és una representació digital de valor o de drets que pot posseir-se i transferir-se utilitzant tecnologies de registre distribuït (anomenades DLT encara que també s'anomenen blockchain) o altres tecnologies similars. La idea central és el registre distribuït: un sistema que permet que diversos participants mantinguin una versió sincronitzada de “qui té què” i quines transaccions han ocorregut, sense dependre necessàriament d'una única base de dades central.

Per entendre per què això és diferent del concepte de diners digitals (com el saldo d'un compte bancari) hem de tenir en compte **tres característiques diferencials en els cryptoactius:**

- 1. Registre compartit (i verificable):** la propietat i les transferències es reflecteixen en un llibre de registres que altres participants poden verificar segons regles del sistema.
- 2. Programabilitat:** alguns cryptoactius viuen en xarxes on es poden executar “regles” (anomenades smart contracts): per exemple, transferir un actiu només si es compleixen condicions predefinides.
- 3. Custòdia basada en claus:** en molts casos, la capacitat pràctica de moure l'actiu depèn de controlar una clau privada. Això canvia la naturalesa del risc: s'assembla menys a “he perdut una contrasenya” i més a “he perdut el control de l'actiu”, amb implicacions operatives i d'assegurança.

Com ja hem esmentat, hi ha **cryptoactius de molts tipus**, per la qual cosa és bona idea fer un breu repàs

La pregunta per al sector assegurador ja no és si existeix el fenomen dels cryptoactius, sinó com entrar, on aporta valor i quins riscos comporta.

de les principals categories, tal com les defineix el Reglament MiCA, d'obligat compliment en l'àmbit europeu, i veure les diferències entre aquestes categories:

1. Cryptoactius no referenciats o volàtils

Són els que no prometen mantenir un valor estable enfront d'una moneda o una cistella d'actius. El seu risc evident és la volatilitat i la incertesa de valoració en estrès. Els més coneguts són la primera criptomoneda que es va crear i la de més gran capitalització, Bitcoin (BTC), així com la segona criptomoneda en volum, l'Ether (ETH) que s'usa per pagar les comissions de la xarxa Ethereum.

2. Stablecoins o criptomonedes estables

A Europa, MiCA distingeix dues famílies en aquesta categoria:

- a. E-MONEY TOKENS (EMT):** cryptoactius que pretenen mantenir un valor estable referenciant-lo a una única moneda oficial. La stablecoin més gran en l'àmbit europeu és EURC, la moneda estable de Circle referenciada a l'euro. De tota manera, a la resta del món la dominància de les stablecoins denominades en dòlars és absoluta, amb l'USDT de Tether com a líder en volum.
- b. ASSET-REFERENCED TOKENS (ART):** cryptoactius que busquen estabilitat referenciant-se a una cistella o combinació d'actius (pot incloure monedes oficials, altres actius o drets). Entre els més coneguts tenim el PAX Gold (PAXG), un token el valor del qual segueix l'or, perquè cada token representa 1 unça troy d'un lingot custodiat.

3. Tokens d'ús o utility tokens

Són tokens que serveixen per usar alguna cosa, com accedir a una plataforma, pagar comissions, obtenir una funcionalitat, etc. N'hi ha milers, com el Basic Attention Token (BAT), el token que s'usa dins del navegador Brave com a incentiu i pagaments relacionats amb publicitat i creadors.

4. Instruments financers tokenitzats o security tokens

Quan el cryptoactiu representa un actiu financer, aleshores ja no es regula pel Reglament MiCA, com les categories anteriors, sinó que entra en l'àmbit dels mercats de valors i per tant sota MiFID II i a més poden operar en el Règim Pilot per a negociació i liquidació en infraestructures DLT. Aquí la clau per avaluar el risc de cada cryptoactiu és observar quin dret exacte incorpora el security token i sota quin llei. Alguns exemples de security tokens (millor anomenar-los en l'àmbit europeu “instruments financers tokenitzats”) que s'han emès fins a la data han estat la nota tokenitzada d'Unicredit que esmentàvem al principi; el “covered bond” tokenitzat que Société Générale va emetre ja el 2019; el fons tokenitzat BUIDL llançat el 2024 per Blackrock sobre la plataforma Ethereum; o la primera emissió d'accions tokenitzades a Espanya per part de l'empresa Beself Brands.

Regulació que s'aplica als cryptoactius

Com hem esmentat, les tres primeres categories entren en el marc del Reglament MiCA, mentre que la quarta d'instruments financers tokenitzats es regula amb MiFID II.

Tanmateix, fins i tot dins d'aquestes tres primeres categories, MiCA no s'aplica de la mateixa manera a tots els cryptoactius. El Reglament exclou expressament aquells cryptoactius que no tenen un emissor identificable. En la pràctica, Bitcoin (BTC) i Ether (ETH) solen encaixar en aquest supòsit: no existeix una entitat única que pugui considerar-se “l'emissor” a qui exigir-li un white paper o responsabilitats pròpies d'un oferent.

Ara bé, això no significa que quedin fora del marc europeu. El que sí que regula MiCA, i de forma molt directa, és l'activitat dels intermediaris que permeten comprar, vendre, custodiar o transferir cryptoactius. Aquests actors (exchanges, custodis i altres) són els CASP (Crypto-Asset Service Providers) i estan subjectes a autorització i obligacions de conducta, salvaguarda d'actius i organització, entre d'altres. Per tant, podem dir que BTC i ETH no estan regulats com a tals, però sí en tant que per operar amb ells requerim un proveïdor de servei que sí que està regulat.

Introducció als cryptoactius i el seu impacte en el sector assegurador

Arribats a aquest punt, en què hem definit els cryptoactius, les diferents categories i l'encaix regulador de cadascuna, ens podem preguntar què poden implicar aquests nous actius digitals per al sector assegurador en general i per a les asseguradores i els actuaris en particular, així com quines preguntes pràctiques convé fer-se.

L'aproximació que suggerim és que, més que afrontar-los solament com un "nou actiu", els cryptoactius són en realitat una nova capa d'infraestructura (que comprèn custòdia digital, transferències programables, tokenització) que pot afectar tant la inversió com les operacions o fins i tot el mateix producte assegurador. Així doncs, en una entitat asseguradora, **l'exposició a cryptoactius podria materialitzar-se per quatre canals:**

1. Cartera d'inversió i la gestió d'actius i passius (ALM): cal ser conscient que no només podem exposar-nos de forma directa (relativament estrany en perfils prudents) sinó que existiran de ben segur exposicions indirectes via fons, ETPs, accions de proveïdors d'infraestructura, o instruments tokenitzats (bons, fons monetaris tokenitzats, etc.). En aquesta exposició el risc pot no venir només del subjacent, sinó també del vehicle, la liquiditat real i la custòdia.

2. Operativa de pagaments: l'auge de les stablecoins donarà la possibilitat de pagaments immediats i automàtics, tant en el cobrament de primes, pagaments a proveïdors i, especialment, en els reemborsaments de sinistres.

3. Tercers i proveïdors crítics: en la gestió de cryptoactius cal confiar en tercers com custodis, plataformes de negociació, proveïdors de wallets, integradors tecnològics i, en projectes de tokenització, infraestructures de registre i liquidació. Aquesta exposició a tercers comporta un risc operacional i de continuïtat.

4. Client i distribució: la demanda dels clients d'invertir en productes amb exposició a crypto caldrà considerar-la i gestionar-la, així com eventuais reclamacions per mala comprensió del risc, o la possibilitat de cobertura en empreses amb crypto en balanç.

Tres oportunitats comercials imminents en cryptoactius per al sector

En la nostra opinió, exposem fins a tres oportunitats realistes que el sector assegurador pot veure a curt termini i que els més innovadors poden aprofitar. Hem escollit aquestes oportunitats perquè entenem que compleixen tres criteris:

- a) la proposta de valor és molt concreta i tangible;
- b) la tecnologia ja està madura;
- c) i el marc regulador europeu (MiCA) que empeny a professionalitzar la cadena de proveïdors de serveis de cryptoactius.

Així doncs, tindriem com a **grans oportunitats a curt termini:**

1. Pagaments transfronterers més ràpids i traçables (sinistres i les prestacions després d'aquests) amb stablecoins regulades (EMT) o rails tokenitzats. Podríem començar a veure en aquest pròxim any les primeres proves pilot, i en alguns casos desplegaments més decidits, per pagar sinistres internacionals o prestacions a beneficiaris fora de la zona euro amb menor fricció. L'ús de la tecnologia blockchain mitjançant stablecoins reduirà els intermediaris, donarà més visibilitat de l'estat del pagament i eliminarà els pagaments perduts o endarrerits.

2. Inversió/tresoreria en instruments tokenitzats de baix risc.

Comença a sorgir l'oportunitat que s'expandirà en els mesos vinents d'invertir en fons monetaris tokenitzats o lletres i bons tokenitzats. La tokenització d'aquests instruments financers que ja formen part de les carteres de les asseguradores millorarà l'eficiència de l'operativa (subscripció, liquidació, registre, conciliació).

3. Desenvolupament de línies d'assegurança B2B per a la infraestructura crypto.

S'obre l'enorme oportunitat comercial de desenvolupar o adaptar cobertures per a actors ja regulats o en procés d'estar-ho: custodis, proveïdors de wallets, plataformes, fintechs crypto, o empreses amb tresoreria en crypto, entre d'altres. Els riscos a cobrir no són nous per al sector assegurador però adquireixen matisos nous en aquest ecosistema: ciberseguretat i cibercrim, fallades operatives, interrupció de negoci o responsabilitat professional (per exemple, per errors de custòdia o d'execució).

Els cryptoactius no són una moda passatgera ni uniforme, sinó un conjunt d'eines i actius que aniran entrant per la porta de l'operativa, la inversió i el producte.



Riscos clau per al sector assegurador enfront dels cryptoactius

Finalment, no volem deixar de fer també un breu repàs d'aquells **riscos clau que els cryptoactius impliquen** per al sector assegurador:

- 1. Risc de mercat,** a causa de la volatilitat en el preu de molts cryptoactius, les correlacions canviant i l'absència de fonamentals comparables en molts casos.
- 2. Risc de liquiditat,** ja que aquesta liquiditat pot veure's molt compromesa en esdeveniments d'estrès, especialment si hi ha concentració en poques plataformes.
- 3. Risc de custòdia,** ja que qui controla les claus privades equival a tenir accés i poder disposar dels cryptoactius. La custòdia és el cor del risc en molts cryptoactius.
- 4. Risc operacional i de ciberseguretat** perquè poden ser molt crítics incidents com hacks, errors de smart contracts, fallades en integracions i la dependència de tercers.
- 5. Risc legal, de compliment i conducta** perquè cal tenir clar quina naturalesa té cada cryptoactiu i quines normes se li apliquen, així com comunicar amb precisió als clients els riscos i per a quins perfils són adequats, per evitar reclamacions i dany reputacional.

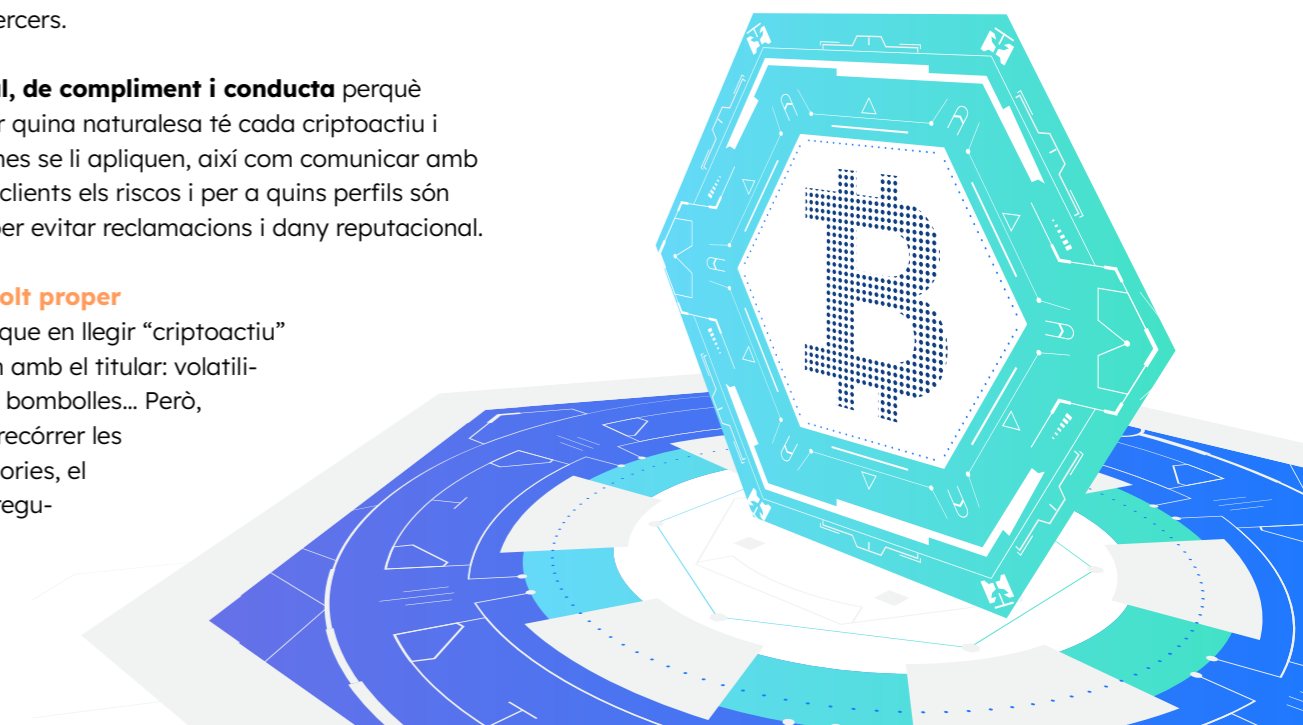
Un futur molt proper

És habitual que en llegir "cryptoactiu" ens quedem amb el titular: volatilitat, estafes, bombolles... Però, després de recórrer les seves categories, el seu encaix regulador i els

seus usos reals, el missatge final hauria de ser un altre: els cryptoactius no són una moda passatgera ni uniforme, sinó un conjunt d'eines i actius que aniran entrant per la porta de l'operativa, la inversió i el producte.

Algunes aplicacions arribaran més ràpid del que pensem (hem citat els pagaments amb stablecoins, la tresoreria en instruments tokenitzats o les assegurances B2B per a nous intermediaris) i d'altres trigaran més, però el sector assegurador no es pot permetre observar-ho des de la barrera.

L'avantatge molt probablement no el tindrà qui aposti pels cryptoactius sense un criteri clar, sinó qui sigui capaç de determinar què aporta valor, quins límits cal tenir en compte, amb quins proveïdors associar-se i quins controls establir. En definitiva, el mateix que ha fet sempre la professió actuarial quan apareix una nova font de risc: convertir allò desconegut en una cosa entenedora, gestionable i assecurable.





Actuaris i mediadors: el nou eix de l'assegurança digital

Escrit per **FRANCESC SANTASUSANA**, president del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Barcelona.

Resum

La transformació digital de l'assegurança ha situat la funció actuarial al centre de la sostenibilitat tècnica i la innovació del sector. Models predictius, intel·ligència artificial i analítica avançada redefeixen processos de pricing, subscripció i gestió de riscos. En aquest context, la col·laboració entre actuaris i mediadors emergeix com un factor estratègic per traduir la complexitat tècnica en solucions comprensibles i properes al client. L'article reflexiona sobre aquest punt de trobada entre ciència actuarial i assessorament humà, així com sobre els reptes de talent, digitalització i governança ètica que marcaran el futur de la indústria asseguradora.

Tot canvia, però l'essencial roman

Per al sector continua sent clau potenciar el necessari punt de trobada entre la ciència actuarial i l'assessorament humà

La transformació digital del sector assegurador no es pot comprendre sense reconèixer el paper central que desenvolupen els actuaris. En un entorn dominat per l'explotació massiva de dades, la sofisticació dels models predictius i la creixent automatització de la presa de decisions, la funció actuarial s'ha consolidat com a garant de l'equilibri tècnic, la sostenibilitat de les carteres i la solvència de les entitats.

Els actuaris són avui els arquitectes del pricing, de la segmentació avançada de riscos, de la personalització de productes i dels motors de subscripció automàtica. Els seus models permeten ajustar primes al risc real, anticipar comportaments, optimitzar la gestió de capital i dotar de coherència tècnica l'oferta asseguradora. Però el veritable potencial d'aques-

ta capacitat analítica s'assoleix quan connecta amb la realitat comercial i amb l'experiència del client, un terreny on la mediació professional aporta un coneixement insubstituïble. El mediador interpreta el producte, contextualitza la cobertura i acompanya l'assegurat en moments crítics, aportant una capa de comprensió i confiança que cap algoritme pot replicar del tot.

Per això, la relació entre actuaris i mediadors no s'hauria de limitar a una interacció indirecta a través de la companyia, sinó evolucionar cap a un diàleg més fluid i estructurat. Comprendre com es construeixen els models de risc ajuda el mediador a explicar amb rigor el valor de la pòlissa. I conèixer l'experiència real del client permet a l'actuari validar hipòtesis, enriquir variables i millorar la qualitat predictiva dels models.

En els pròxims anys veurem una integració creixent entre les eines dissenyades pels equips actuarials i els entorns digitals de treball de la mediació. Cotitzadors intel·ligents, motors de recomanació, anàlisi predictiva de cartera o sistemes de detecció prime-renca d'oportunitats comercials són exemples de com la ciència actuarial pot potenciar l'autonomia operativa del canal mediat, i això incrementa l'eficiència sense diluir la seva essència consultiva. Tot això s'haurà de desenvolupar sota una governança rigorosa de la dada i dels models, preservant els principis ètics que sostenen la credibilitat de l'assegurança: transparència, equitat i comprensió per part del client d'allò que contracta.





Análisis de Riesgos para Entidades Aseguradoras

SERVEIS PER L'ASSEGURANÇA

Projectes: especialitzats en la Gestió de Riscos, contemplant diferents Sectors i concretament en el Sector Assegurador assessorant en els aspectes relacionats amb la implementació d'IFRS17 i Solvència II en els 3 Pilars així com en els diferents Rams de l'Assegurança, adaptats als diferents perfils de l'entitat, des de Consells d'Administració als diversos intervinents en els Processos de Negoci i Financers. Cal destacar:

- + Actuarial
- + Gestió de l'Actiu
- + Operacional
- + Normatiu
- + Directe / Reassegurança.
- + Companyia / Intermediaris d'Assegurances.
- + Espanya / Latam.
- + Vida – Risc i Estalvi- / No Vida, així com treballs específics en Rams com Crèdit, Caució, Exèquies i Salut
- + DORA/TIC's
- + ESG
- + IFRS17

Cessió de Recursos

Expansió Internacional

Fundació AREA XXI
(www.fundacionarea-xxi.com)

Nova Àrea:
“Regulació i Governança”
Dirigida por **Sonia Lecina**
www.area-xxi.com/area-de-regulacion-y-gobernanza

Contacto

www.area-xxi.com

649 260 484

sromera@area-xxi.com

El futur del sector serà cada vegada més analític, predictiu i automatitzat. Però continuarà necessitant professionals capaços de traduir la complexitat tècnica en decisions comprensibles i properes. En aquest punt de trobada entre ciència actuarial i assessorament humà resideix una de les majors oportunitats d'innovació i diferenciació del nostre mercat assegurador.

Repte generacional: com atreure el talent jove

Un altre dels grans reptes del sector és garantir el relleu generacional en un moment de profunda transformació del model de negoci. L'elevada edat mitjana de molts professionals, la concentració progressiva de carteres i la dificultat per atreure talent jove obliguen a actuar amb visió estratègica.

Les noves generacions busquen projectes amb propòsit, entorns tecnològics avançats i oportunitats reals de creixement. Per atreure-les, la mediació s'ha de presentar com allò que és: una professió d'alt valor afegit, basada en coneixement tècnic, gestió de riscos i relació de confiança amb el client. Un perfil, a més, cada vegada més complementari al món actuarial, en que dades, models i assessorament convergeixen.

La digitalització hi té un paper decisiu. Els joves professionals esperen treballar amb automatització de processos, anàlisi de dades en temps real i eines intuïtives. Dotar la mediació d'aquests entorns no és només una qüestió d'eficiència; és també una condició indispensable per fer-la atractiva com a opció professional de futur.

La formació serà un altre pilar essencial. La mediació del demà requerirà competències avançades en anàlisi de dades, ciberseguretat, intel·ligència artificial, sostenibilitat i experiència de client, a més del coneixement assegurador tradicional. En aquest context, la col·laboració entre col·legis professionals, universitats, entitats asseguradores i associacions actuàries resulta estratègica per dissenyar itineraris formatius alineats amb les demandes reals del mercat.

Les universitats i els programes actuàries desenvolupen un paper clau no només en la transmissió de coneixement tècnic, sinó també en la incorporació d'una visió aplicada del risc, la solvència i la presa de decisions en entorns complexos. Apropar els futurs

actuaris i mediadors a la realitat operativa del mercat, fomentar projectes conjunts, pràctiques professionals i espais de diàleg interdisciplinari contribuirà a formar perfils més complets, capaços de connectar modelització, negoci i client.

Així mateix, la formació contínua haurà d'evolucionar cap a models més flexibles i especialitzats, on l'actualització actuarial i la capacitat del mediador conflueixin en àmbits comuns: disseny de productes, tarificació avançada, prevenció de riscos emergents i ús ètic dels algorismes. Invertir en formació compartida és invertir en la sostenibilitat del sector, en la seva credibilitat i en la seva capacitat d'atreure i retenir talent qualificat.

Igualment important és facilitar la continuïtat ordenada de les carteres. Els plans de successió, la incorporació progressiva de nous professionals i els mecanismes de finançament per a la transmissió de despatxos contribuiran a preservar el coneixement acumulat i garantir la continuïtat del servei expert al client.

Ens trobem davant d'una oportunitat única: si combinem tecnologia avançada, formació d'alt nivell i una proposta de valor clara per al talent jove, la mediació no només assegurarà la seva continuïtat, sinó que reforçarà el seu paper com a soci natural de la funció actuarial en la construcció de l'assegurança del futur.

IA i assegurances: una aliança necessària

La digitalització ha deixat de ser una opció per convertir-se en una condició imprescindible de competitivitat. Automatització operativa, omnicanalitat i analítica avançada ja formen part del dia a dia de les entitats. Tanmateix, el veritable repte no és incorporar tecnologia, sinó fer-ho de manera que potenciï el valor de tots els actors de l'ecosistema assegurador.

La intel·ligència artificial —i especialment la IA generativa— representa un dels principals vectors de transformació. La seva capacitat per processar grans volums d'informació, automatitzar tasques i generar contingut personalitzat obre oportunitats inèdites en subscripció, tarificació, gestió de sinistres i atenció al client. En aquest context, la funció actuarial desenvolupa un paper essencial en la validació de models, la governança algorítmica i la supervisió de biaixos, garantint decisions traçables i tècnicament sòlides.

El futur de l'assegurança serà híbrid: combinarà automatització i personalització, algorismes i assessorament, dades i relacions humanes.

La mediació professional, lluny de ser substituïda per aquesta evolució tecnològica, es converteix en la seva aliada natural. Les eines basades en IA poden alliberar el mediador de tasques administratives de baix valor, permetent-li concentrar-se a interpretar riscos complexos i oferir solucions personalitzades. Cotitzadors intel·ligents, assistents virtuals de suport a l'assessorament o models predictius de cartera, són exemples concrets de com la tecnologia amplia la capacitat de generar valor del canal mediat.

Tanmateix, l'adopció d'aquestes solucions exigeix una reflexió profunda sobre ètica, transparència i protecció del consumidor. La confiança és l'actiu central de l'assegurança. Per això, qualsevol model

algorítmic ha de ser explicable, traçable i alineat amb principis d'equitat. En aquest punt, la col·laboració entre actuaris, tecnòlegs, juristes i mediadors resulta indispensable per garantir una innovació responsable.

El futur de l'assegurança serà híbrid: combinarà automatització i personalització, algorismes i assessorament, dades i relacions humanes. En aquest escenari, la intel·ligència artificial no reemplaçarà ni actuaris ni mediadors; ampliarà la seva capacitat conjunta de dissenyar solucions sostenibles, comprensibles i centrades en el client. La clau estarà a construir un model on rigor tècnic i proximitat humana no competeixin, sinó que es reforcin mútuament.

Destacats

- El futur de l'assegurança serà híbrid: algorismes i assessorament, dades i relacions humanes.
- Rigor tècnic i proximitat humana no han de competir, sinó reforçar-se mútuament.
- Cal potenciar la col·laboració entre actuaris i mediadors: comprendre com es construeixen els models de risc ajuda el mediador a explicar amb rigor el valor de la pòlissa.
- La intel·ligència artificial no reemplaçarà ni actuaris ni mediadors; ampliarà la seva capacitat conjunta de generar valor.

entrevista



La professió actuarial a Europa davant la seva gran transformació: IA, sostenibilitat i nous riscos.

Entrevista a **MATTHIAS PILLAUDIN**, President de l'AAE

Visió estratègica de l'AAE (Associació Actuarial d'Europa)

1. Podries explicar què és l'AAE (Associació Actuarial d'Europa)?

L'Associació Actuarial d'Europa (AAE) es va establir el 1978 sota el nom de Groupe Consultatif per representar associacions actuàries a Europa. El seu propòsit és oferir assessorament i opinions a les diverses organitzacions de la Unió Europea: la Comissió, el Consell de Ministres, el Parlament Europeu, EIOPA i els seus diversos comitès, sobre qüestions actuàries en la legislació europea. Actualment, l'AAE compta amb 38 associacions membres en 37 països europeus, que representen més de 29.000 actuàries. Els consells i comentaris proporcionats per l'AAE en nom de la professió actuarial europea són totalment independents dels interessos del sector.

2. Després de diversos anys al Comitè Executiu de l'AAE, vas ser elegit president de l'associació a la seva Assemblea General celebrada a París el setembre passat. Què et va motivar a presentar-te com a president i, el més important, quins són els objectius prioritaris de la teva presidència?

La meva motivació per presentar-me com a president va sorgir d'una profunda convicció que la professió actuarial té un paper únic a Europa en un moment de profunda transformació. De fet, el panorama social i econòmic és altament complex: riscos geopolítics, risc pandèmic, xarxes socials, intel·ligència artificial, etc. Després de diversos anys al Comitè Executiu, em vaig sentir preparat per ajudar l'AAE a enfortir la seva influència,

reforçar la col·laboració entre associacions membres i garantir que els actuàries continuïn sent experts de confiança per a les institucions europees. Els objectius prioritaris de la meua presidència seran augmentar el valor de la feina de l'AAE per a les nostres associacions membres i els principals actors europeus, fomentar la participació dels voluntaris mitjançant la millora de la col·laboració i el feedback constructiu.

3. Com valoreu el paper dels actuàries a les institucions europees avui dia? Estem prou presents en fòrums com l'EIOPA, la Comissió Europea i el Parlament Europeu? Quins principals reptes veus a nivell europeu per a la professió actuarial en els propers anys? (Solvència II, NIIF 17, IA, longevitat, sostenibilitat, etc.)

El primer objectiu estratègic de l'AAE és enfortir i consolidar les relacions amb les autoritats europees, especialment amb l'EIOPA i la Comissió Europea. Això implica proporcionar una resposta actuarial unificada a les consultes sobre temes principals com Solvència II, IRRD, la Llei d'IA i la governança de la IA, la CSRD, els sistemes de pensions, així com mantenir un diàleg regular a través de reunions amb els principals interessats. Aquests intercanvis garanteixen que les posicions de la professió estiguin clarament representades i defensades de manera efectiva.

Un exemple concret d'aquesta influència és el règim prudencial Solvència II. Adoptat el 2009 i implementat el 2016, Solvència II va transformar la regulació asseguradora a Europa, introduint

una gestió de riscos més estricta, requisits de capital i transparència, tot formalitzant funcions clau com el paper actuarial. La contribució de l'AAE va ser decisiva: donar suport a l'EIOPA en l'extrapolació de la corba de rendiments, calibrar els xocs per a la fórmula estàndard i promoure pràctiques harmonitzades a tot Europa, incloent-hi fons excedents, models de tipus d'interès i modelització estocàstica. L'AAE també va donar suport a propostes com el règim LTEI (Long-Term Equity Investments), reforçant la posició de les asseguradores al mercat.

Mirant cap al futur, els actuàries s'enfronten a grans reptes: regulació en evolució (actualitzacions de Solvència II, directiva de recuperació i resolució d'assegurances, Llei d'IA, IORP, CSRD), disrupció tecnològica a través de la IA i la modelització basada en dades, pressions demogràfiques com el risc de longevitat i la sostenibilitat de les pensions, i riscos creixents relacionats amb el clima que requereixen noves metodologies i col·laboració interdisciplinària. Per afrontar aquests reptes, els actuàries han d'adaptar-se ràpidament tot preservant els valors fonamentals de la professió: rigor, independència i visió a llarg termini.

La professió actuarial té un paper únic a Europa en un moment de profunda transformació.

Innovació, IA, canvi climàtic i el futur de la professió

4. L'AAE ha estat treballant activament en el camp de la intel·ligència artificial; com veus l'impacte de la intel·ligència artificial, inclosa la IA generativa, en el treball actuarial? És més una amenaça o una oportunitat?

La IA, incloent-hi la IA generativa, transformarà profundament el treball actuarial; no amenaça la rellevància de la professió, sinó més aviat aquells que no s'adapten, mentre ofereix als actuaris que l'adopten grans oportunitats per automatitzar tasques repetitives, millorar les capacitats de modelatge, millorar la comunicació i l'anàlisi d'escenaris, i centrar-se en judici d'alt valor i governança, sempre que s'integri de manera responsable dins de marcs ètics i metodològics sòlids. El paper dels actuaris és, per tant, avaluar els riscos potencials i convertir les oportunitats que aporta la Intel·ligència Artificial en valor.

L'AAE està desenvolupant una estratègia comuna basada en tres pilars — lideratge pensat a través d'articles i orientacions sobre l'ús ètic de la IA en assegurances, pensions i gestió de riscos; col·laboració amb institucions europees per donar suport a la implementació de la Llei d'IA i els marcs reguladors relacionats; i desenvolupament de capacitats per ajudar les associacions membres a formar actuaris en la competència en IA, governança i gestió de riscos de models, amb l'objectiu general d'assegurar que els actuaris continuïn sent experts de confiança en la supervisió d'algorismes complexos.

5. Quin paper haurien de tenir els actuaris en el canvi climàtic, la sostenibilitat i els requisits ESG? L'AAE ha creat un Comitè de Sostenibilitat i ha produït documents tècnics, a més de contribuir a la regulació europea en aquestes àrees. Quins seran els següents passos?

Els actuaris tenen un paper crucial en la quantificació dels riscos a llarg termini, l'avaluació de la incertesa i la garantia que els compromisos de sostenibilitat es fonamentin en una anàlisi sòlida, i tot i que el Comitè de Sostenibilitat de l'AAE ja ha elaborat articles tècnics i ha contribuït a consultes reguladores, els següents passos impliquen desenvolupar metodologies comunes per a l'anàlisi d'escenaris climàtics, donar suport a la integració dels riscos ESG en marcs prudencials, enfortir el diàleg amb els reguladors europeus i promoure l'educació i les millors pràctiques entre les associacions membres.

La IA no amenaça la rellevància de la professió, sinó la dels qui no s'adapten.

Els riscos ESG i el canvi climàtic seran un dels temes principals del proper Congrés Europeu d'Actuaris. De fet, els dies 18 i 19 de juny, l'AAE acollirà la trobada més gran d'actuaris europeus, l'ECA2026 (Congrés Europeu d'Actuaris). Sota el lema «Units en la diversitat», actuaris d'arreu d'Europa es reuniran a París per a aquest 6è Congrés. Serà una oportunitat poc habitual per

a la comunitat actuarial francesa d'abordar conjuntament qüestions actuals i futures de la professió mitjançant conferències d'alt nivell i intercanvis científics destinats a compartir expertesa i experiència. Esperem donar-hi la benvinguda a molts actuaris catalans.

Relació entre l'AAE i les associacions nacionals

6. Com pot l'AAE ajudar a enfortir les associacions actuàries dels diferents països? Quin paper veus per a col·legis com el CAC?

L'AAE actua com a eix central per a totes les associacions actuàries locals d'Europa, creant una plataforma col·laborativa per compartir coneixements, intercanviar bones pràctiques i fomentar el desenvolupament professional. Aquest paper és especialment important per facilitar la participació en grups de treball europeus, on la contribució col·lectiva de diferents països ajuda a definir els marcs reguladors i els estàndards tècnics. D'aquesta manera, l'AAE assegura que la veu actuarial sigui escoltada als nivells més alts de presa de decisions dins de les institucions europees.

Més enllà de la coordinació, l'AAE juga un paper vital donant suport a associacions més petites, ajudant-les a desenvolupar capacitat, enfortir la governança i augmentar la visibilitat dins la comunitat actuarial europea. Aquest suport permet que aquestes associacions contribueixin activament a les discussions sobre temes emergents com la sostenibilitat o la intel·ligència artificial, assegurant que cap país es quedi enrere en l'evolució de la pràctica actuarial. Instituts

com el Col·legi d'Actuaris de Catalunya il·lustren aquesta dinàmica contribuint a comitès de l'AAE (Assegurances, Pensions, Gestió de Riscos, Educació i Professionalisme) i transmetent els desenvolupaments europeus als seus membres, reforçant així el vincle entre les iniciatives locals i europees.

Finalment, a nivell individual, a través de l'Acord de Reconeixement Mutu signat per totes les seves associacions membres, l'AAE ofereix a tots els actuaris qualificats l'oportunitat de beneficiar-se d'un procés accelerat per obtenir el reconeixement del seu títol actuarial en un altre país europeu, proporcionant així oportunitats professionals internacionals per a tots els actuaris.

Talent, diversitat i el futur de la professió

7. Com veus l'atracció del talent jove cap a la professió? Estem perdent atractiu en comparació amb altres professions més "tecnològiques"?

La professió actuarial continua sent molt atractiva, oferint una combinació única de rigor analític, visió estratègica i rellevància social. Tanmateix, la competència de camps impulsats per la tecnologia com la data science i la intel·ligència artificial és cada cop més significativa. Per mantenir-nos competitius i atraure la propera generació de talent, hem d'articular clarament la proposta de valor distintiva del treball actuarial.

En primer lloc, els actuaris tenen un paper fonamental en l'abordatge d'alguns dels reptes globals més urgents, especialment els relacionats

amb la sostenibilitat. Des de tancar la bretxa de protecció d'assegurances fins a modelitzar l'impacte financer de les catàstrofes naturals i el canvi climàtic, l'expertesa actuarial contribueix directament a construir societats resilents i a salvaguardar l'estabilitat econòmica. Aquest impacte social és un missatge potent que ressona entre els joves professionals que busquen carreres amb propòsit.

A més, la professió ofereix una diversitat excepcional de camins professionals. Els actuaris no es limiten als rols tradicionals d'assegurances; cada cop estan més implicats en banca, inversió, consultoria de riscos i àrees emergents com el risc cibernètic i les finances climàtiques. La integració d'anàlisis avançades i intel·ligència artificial en la pràctica actuarial amplia encara més aquestes oportunitats, permetent als actuaris treballar a la intersecció entre tecnologia i gestió de riscos.

La mobilitat internacional i el reconeixement també són fortalises clau. Mitjançant estàndards globals i acords de reconeixement mutu, els actuaris poden seguir carreres més enllà de les fronteres, contribuint a projectes internacionals i adquirint exposició a diversos entorns reguladors. Aquesta dimensió global afavoreix tant el desenvolupament professional com el creixement personal.

En última instància, hem d'incidir en el fet que els actuaris no són només experts en riscos. Són partners estratègics i innovadors que modelen el futur de la seguretat financera. En abraçar la tecnologia, la sostenibilitat i la col·laboració

global, la professió actuarial es posiciona com una pedra angular de l'estabilitat i el progrés en un món cada cop més incert.

El paper personal del president

8. Quin llegat t'agradaria deixar un cop acabi la teva presidència?

La meva ambició és deixar enrere una AAE més forta, unida i visible; una organització àmpliament reconeguda com a soci de confiança per les institucions europees i com a catalitzador de la col·laboració entre associacions actuàries d'arreu del continent. Això significa construir una AAE que no només parli amb una sola veu en qüestions clau, sinó que també fomenti una cultura d'intercanvi de coneixement, innovació i suport mutu entre els seus membres.

En particular, el meu objectiu és ajudar la professió a evolucionar en resposta als reptes emergents, com el risc climàtic, la intel·ligència artificial i els canvis demogràfics, mantenint-se fidel als seus valors fonamentals d'integritat, professionalitat i servei a l'interès públic. Enfortint la col·laboració, promouent alts estàndards i adoptant la innovació, podem garantir que els actuaris continuïn sent actors clau en la configuració d'un futur resilient i sostenible per a Europa.

Missatge final a la comunitat catalana

9. Quin missatge voldria transmetre als actuaris catalans?

El meu missatge als actuaris catalans és d'ànim, especialment per a la generació més jove: atreviu-vos a implicar-vos! La professió actuarial està evolucionant ràpidament,



i els reptes que afrontem avui: canvi climàtic, disrupció tecnològica, canvis demogràfics, requeixen una veu forta i unida a nivell europeu. Per això la vostra implicació és important.

Animo tots els actuaris a assumir un paper actiu més enllà de les vostres fronteres nacionals: participar en grups de treball europeus, aportar la vostra experiència a consultes i aportar la vostra perspectiva al debat més ampli que modela el futur de la seguretat financera i la gestió de riscos. D'aquesta manera, no només enfortiu la professió, sinó que també assegureu que el coneixement actuarial continuï influint en les decisions clau que impacten la societat en el seu conjunt.

La participació a nivell europeu no és només una qüestió d'aportació tècnica; es tracta de lideratge, col·laboració i innovació.

Es tracta de demostrar que els actuaris sou socis essencials per construir resiliència, sostenibilitat i confiança en un món cada cop més complex. Ja sigui contribuint a discussions sobre Solvència II, modelització de riscos climàtics o l'ús ètic de la IA, la vostra veu pot marcar la diferència.

Per a la generació més jove en particular: aprofiteu aquesta oportunitat per ampliar els vostres horitzons. La implicació europea enriqueix la vostra carrera, ampliarà la vostra xarxa i us donarà un sentit de propòsit que va més enllà dels números i els models. És una oportunitat per modelar el futur de la nostra professió i, a través d'ella, el futur de la societat europea. La vostra contribució no és opcional; és essencial per enfortir la veu actuarial a Europa i garantir que continuem sent rellevants, influents i amb impacte.

Animo a tots els actuaris a assumir un paper actiu més enllà de les seves fronteres nacionals: participar en grups de treball europeus, aportar la vostra experiència a consultes i aportar la vostra perspectiva al debat més ampli que defineix el futur de la seguretat financera i la gestió de riscos.

formacions

Activitats Formatives any 2025

L'any 2025, el CAC va organitzar 30 activitats formatives (cursos, jornades i webinars) sobre diverses matèries, amb la participació de 2.106 persones i un total de 4.587 hores de formació impartides.

1. 2025: L'any de la gran divergència

- **Data:** 21 de gener de 2025
- **Ponent:** David Cano (Afi)

Aquest webinar va analitzar en profunditat els **canvis fonamentals i les tendències disruptives** que es preveia que configurarien l'economia global i els mercats financers durant el 2025. Vam explorar com les forces tecnològiques, geopolítiques i socials podien generar **grans divergències** en el creixement, la regulació i les oportunitats d'inversió, proporcionant una visió estratègica per anticipar-se als reptes i aprofitar les noves vies de desenvolupament.

• **Assistents:** 113 / **Hores:** 113

2. Gestió d'Actius i Passius (ALM) en entitats asseguradores

- **Dates:** 29 i 30 de gener de 2025
- **Ponents:** Jordi Payés i Enrique Abuín (Serfiex)

En aquest curs eminentment pràctic, vam aprofundir en les **tècniques adequades de gestió d'actius i passius (ALM)** dissenyades per a entitats asseguradores que permeten controlar el càlcul de la provisió matemàtica sota criteris comptables i en el descompte dels **fluxos de passius BEL**, que afecten l'import de l'excedent financer sota **Solvència II (Volatility Adjustment i Matching Adjustment)**, a més de les implicacions derivades de la posada en marxa de la norma comptable **IFRS 17**.

• **Assistents:** 18 / **Hores:** 72

3. DORA: La solvència de la tecnologia

- **Data:** 13 de febrer de 2025
- **Ponent:** Jesús Ansón (AREA XXI)

A través d'aquest webinar, ens vam endinsar en el **Reglament de Resiliència Operativa Digital (DORA)** i la seva profunda implicació en la solvència de les entitats financeres. Vam examinar els requisits normatius per a la **ciberseguretat, la gestió de riscos TIC** i la resiliència operativa, demostrant com una infraestructura tecnològica robusta i segura esdevé un pilar fonamental per a la salut financera i la confiança dels clients en el sector.

• **Assistents:** 101 / **Hores:** 101

4. Excel: Funcions avançades, gestió de dades i introducció a Visual Basic (VBA)

- **Dates:** 11, 18 i 25 de febrer de 2025
- **Ponent:** Emilio Vicente (MGS)

En aquest curs, vam dominar les eines més potents d'Excel, anant més enllà de l'ús bàsic. Vam explorar **funcions avançades, tècniques eficaces de gestió i anàlisi de dades**, i vam rebre una **introducció pràctica a Visual Basic for Applications (VBA)** per automatitzar tasques repetitives i crear solucions personalitzades, transformant la nostra capacitat per manipular i extreure valor de grans conjunts de dades.

• **Assistents:** 9 / **Hores:** 54

5. Entrenant una neurona (Perceptró Simple) i una petita xarxa neuronal

- **Data:** 27 de febrer de 2025
- **Ponent:** Emilio Vicente (MGS)

Aquest webinar va introduir els fonaments de **l'aprenentatge automàtic** a través de la pràctica. Vam aprendre a construir i entrenar un **Perceptró Simple**, la base de moltes xarxes neuronals, i vam explorar el funcionament d'una **petita xarxa neuronal** completa. Va ser una oportunitat ideal per comprendre els principis bàsics de la intel·ligència artificial aplicada d'una manera accessible i pràctica.

• **Assistents:** 134 / **Hores:** 134

6. Emprenedoria dins les entitats asseguradores

- **Dates:** 4 i 5 de març de 2025
- **Ponent:** Aleix Ferrando

Durant aquest curs, vam descobrir com fomentar la **innovació i l'esperit emprenedor** dins de les grans estructures de les companyies asseguradores. Vam explorar estratègies per identificar noves oportunitats de negoci, desenvolupar productes i serveis disruptius, i impulsar una **cultura interna que promogué la creativitat i la iniciativa**, essencial per adaptar-se a un mercat en constant evolució.

• **Assistents:** 8 / **Hores:** 32

7. Implementació d'Estratègies d'Inversió Sostenible en Carteres d'Assegurances

- **Data:** 20 de març de 2025
- **Ponents:** Jordi Balcells i Victor Luis (Vidacaixa)

Aquest webinar va abordar la **integració dels criteris Ambientals, Socials i de Governança (ESG)** en la gestió de carteres d'inversió per a entitats asseguradores. Vam conèixer les metodologies per avaluar la sostenibilitat d'actius, desenvolupar **estratègies d'inversió responsable**

i complir amb les noves regulacions, posicionant les carteres per a un futur més ètic i resiliènt.

• **Assistents:** 92 / **Hores:** 92



8. Aplicacions pràctiques de la NIIF 17

- **Dates:** 28, 29, 30 de abril i 5, 6 i 7 de maig de 2025
- **Ponents:** Miguel Ángel Merino i Fernando Muñoz (Forvis Mazars), Juan Marín (WTW) i Albert de Paz (Management Solutions)

Aquest curs es va centrar en l'**aplicació pràctica de la Norma Internacional d'Informació Financera 17 (NIIF 17)** per a contractes d'assegurança.

Vam analitzar exemples pràctics per entendre el **càlcul del marge de servei contractual (CSM)**, el reconeixement d'ingressos i les revelacions requerides, facilitant una transició suau i en compliment amb la nova normativa.

• **Assistents:** 15 / **Hores:** 180

9. Time Value of Financial Options and Guarantees (TVFOG)

- **Data:** 13 de maig de 2025
- **Ponent:** Ateno Villar (WTW)

Vam explorar en profunditat el **valor temporal d'opcions financeres i garanties** amb aquest webinar especialitzat. Vam aprofundir en els models de valoració, els factors que influeixen en el preu de les opcions i les garanties implícites en productes d'assegurança i inversió. Va ser imprescindible per als professionals que necessitaven una **comprensió granular** dels instruments financers complexos i la gestió de riscos associats.

- **Assistents:** 114 / **Hores:** 114

10. La Funció d'Auditoria Interna

- **Dates:** 14 i 15 de maig de 2025
- **Ponents:** David Guitart i Josep Mérida (BDO)

Aquest curs va examinar el rol fonamental de la funció d'Auditoria Interna en les entitats asseguradores. Vam aprendre sobre les millors pràctiques en l'avaluació de riscos, el control intern, la governança corporativa i el compliment normatiu. Es va tractar d'una guia essencial per als professionals que buscaven enfortir la **supervisió i l'eficiència operativa** dins de l'entitat.

- **Assistents:** 16 / **Hores:** 64

11. Experiència del sector assegurador en la implementació de la NIIF 17

- **Data:** 22 de maig de 2025
- **Ponent:** EY

Aquesta jornada va oferir una perspectiva única sobre els **desafiaments i les lliçons apreses** per les companyies asseguradores durant la implementació de la **NIIF 17**. A través d'experiències reals i casos pràctics, es van compartir les estratègies exitoses i els errors comuns, proporcionant una guia valuosa per a aquells que estaven ajustant els seus processos o volien optimitzar la seva aplicació.

- **Assistents:** 37 / **Hores:** 111

12. Innovació i relleu generacional al sector assegurador

- **Data:** 27 de maig de 2025
- **Ponent:** Eduard Pérez (Mussap)

Aquest webinar va explorar com la **innovació** és clau per assegurar el **relleu generacional** i la sostenibilitat del sector assegurador. Vam analitzar l'impacte de les noves tecnologies, els canvis en les expectatives dels clients i les estratègies per atraure i retenir talent jove, garantint la continuïtat i la competitivitat en un mercat en transformació.

- **Assistents:** 98 / **Hores:** 98

13. Actius digitals

- **Data:** 28 de maig de 2025
- **Ponents:** Alfonso González i Gonzalo López-Amor (Afi)

En aquesta jornada, ens vam submergir en el món dels **actius digitals**, incloent criptomonedes, NFTs i altres tecnologies basades en blockchain. Vam analitzar les seves característiques tècniques, els marcs reguladors emergents, els riscos i les oportunitats d'inversió. Va ser una jornada imprescindible per entendre un nou paradigma financer que redefineix la propietat i el valor en l'era digital.

- **Assistents:** 108 / **Hores:** 216

14. Reglament de Resiliència Operativa Digital (DORA)

- **Dates:** 3 i 4 de juny de 2025
- **Ponent:** Jesús Ansón (AREA XXI)

Aquest curs va proporcionar una **anàlisi exhaustiva del Reglament DORA**, detallant els seus requisits per a la gestió de riscos TIC, la notificació d'incidents, les proves de resiliència operativa i la gestió de proveïdors externs. Va ser una formació clau per a entitats financeres que havien d'assegurar el compliment i la **robustesa de les seves operacions digitals** davant de qualsevol pertorbació.

- **Assistents:** 13 / **Hores:** 52



15. The Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)

- **Dates:** 10, 16, 17 i 19 de juny de 2025
- **Ponents:** Ignacio Estirado (Kpmg), Araceli Massa i Enrique Rosa (Deloitte), Rafael García, Jordi Payés i Simona Memmo (Serfiex) i Judith Pujol (EY)

Aquest curs es va centrar en la **Directiva de Reporting de Sostenibilitat Corporativa (CSRD)**, una nova normativa europea en temes de **governança i gestió de riscos**, així com **d'informació als clients** o la **gestió de les inversions**. Es van revisar i analitzar els reports que les entitats asseguradores han d'elaborar en matèria de Sostenibilitat, les metodologies per a l'anàlisi de doble materialitat i per al mesurament de l'impacte de risc climàtic, amb enfocament en la seva incorporació a l'ORSA. També es van revisar els aspectes fonamentals a considerar en el disseny del Pla Director per al Control de Riscos ESG en una entitat asseguradora.

- **Assistents:** 16 / **Hores:** 128

16. Mercats financers i gestió d'inversions a les entitats asseguradores

- **Data:** 11 de juny de 2025
- **Ponents:** David Cano (Afi), Josep Ramón Aixelà (BFS/IEF), Jaume Puig (GVC Gaesco), Víctor Luis (Vidacaixa) i Sergio Hernández (Fiatc)

Aquesta jornada presencial va oferir una visió completa dels **mercats financers globals** i les estratègies de **gestió d'inversions aplicades a les entitats asseguradores**. Vam conèixer els diferents tipus d'actius, els instruments d'inversió, l'avaluació de riscos i la construcció de carteres, amb un enfocament especial en les particularitats i els objectius de les companyies d'assegurances.

- **Assistents:** 41 / **Hores:** 82

17. Ús de la Intel·ligència Artificial al sector assegurador

- **Dates:** 2 i 3 de juliol de 2025
- **Ponent:** Javier Calvo i Marcos Villanueva (Management Solutions)

El curs va explorar com la IA està transformant la **cadena de valor de l'assegurança**, des de l'**automatització de processos de subscripció** fins a la **personalització de l'experiència del client**. Es van analitzar casos pràctics d'ús real i com aquestes eines milloren l'eficiència operativa i la presa de decisions estratègiques.

- **Assistents:** 30 / **Hores:** 120

18. "Value for money"

- **Data:** 8 de juliol de 2025
- **Ponents:** Pilar Galán, Amalio Berbel i Mikel Campo (Kpmg)

Aquesta jornada va tractar el concepte de "value for money" des d'una perspectiva reguladora i de negoci, assegurant que els productes d'assegurances ofereixin un benefici real i proporcionat al client. Es van explicar les metodologies per **avaluar la rendibilitat, els costos i la qualitat dels productes** en el mercat actual.

- **Assistents:** 74 / **Hores:** 148

19. Solucions per al segment de mercat sènior

- **Data:** 10 de juliol de 2025
- **Ponents:** Juliana de Montserrat, Eduardo Folgado (Scor Se) i Pedro Serrano (Univ. Carlos III)

Enfocat a entendre les necessitats específiques de la població de més edat, aquesta jornada va presentar **estratègies** per comprendre el funcionament dels **productes d'estalvi, protecció i serveis** que responguin als reptes del **segment sènior**, un mercat amb un potencial de creixement clau.

- **Assistents:** 30 / **Hores:** 90



20. Taules biomètriques: dades, govern i monitorització. Modelització de caigudes i tarifa avançada en vida

- **Dates:** 16 i 18 de setembre de 2025
- **Ponent:** Ignacio Blasco (Afi)

L'objectiu d'aquesta sessió va ser portar la teoria regulatòria a la pràctica del dia a dia d'una companyia, aportant solucions concretes en l'àmbit de la **detecció de la insuficiència de dades** biomètriques, la definició d'un **correcte govern biomètric** o la definició d'indicadors per al monitoratge d'hipòtesis.

- **Assistents:** 31 / **Hores:** 124

21. El repte de la longevitat a les assegurances de salut

- **Data:** 22 de setembre de 2025
- **Ponent:** Víctor Molina (Asistencia Sanitaria Colegial)

Es va analitzar l'**impacte actuarial de la longevitat** en les primes i la morbiditat de les assegurances de salut. Per garantir la sostenibilitat, es va proposar un enfocament basat en la responsabilitat social, l'acompanyament vital i la solidaritat intergeneracional.

- **Assistents:** 129 / **Hores:** 129

22. La governança a les hipòtesis com a motor d'adaptació de les reserves a entorns de mercat: MCEV, Solvència II i IFRS17

- **Data:** 25 de setembre de 2025
- **Ponent:** Daniel Centelles (Forvis Mazars)

Centrat en la importància d'un **marc de governança sòlid** per a la fixació d'hipòtesis actuàries. El webinar va tractar de com aquestes decisions impacten en la valoració sota diferents marcs normatius i com s'adapten a la volatilitat dels mercats financers.

- **Assistents:** 135 / **Hores:** 135

23. Programació Python per Actuaris

- **Dates:** 30 de setembre i 1, 2, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15 i 16 de octubre de 2025
- **Ponent:** Luca Minervini

Formació pràctica dissenyada per dotar els professionals actuàries de les habilitats de programació necessàries per automatitzar tasques, analitzar grans volums de dades i desenvolupar models complexos. El curs es va centrar en les llibreries més rellevants per al sector i la seva aplicació en el dia a dia de la professió.

- **Assistents:** 30 / **Hores:** 660

24. Com optimitzar els càlculs estocàstics: Descobrint el poder del Scenario Shuffling

- **Data:** 21 de octubre de 2025
- **Ponent:** Ferran Iglesias (Triple A)

Aquesta càpsula formativa ensenya com aplicar la tècnica del Scenario Shuffling per reduir la variància i **millorar** la convergència en **simulacions estocàstiques**, permetent càlculs més ràpids i precisos en entorns de capital i valoració.

- **Assistents:** 117 / **Hores:** 117

25. Presentació de la Revista ADC21 del segon semestre del 2025

- **Data:** 28 de octubre de 2025
- **Ponents:** Emilio Vicente i Antoni López (CAC)

Webinar on es van presentar els articles tècnics, entrevistes i estudis d'actualitat inclosos en el **darrer número de la revista**, destacant les tendències i els debats més rellevants per a la comunitat actuarial.

- **Assistents:** 89 / **Hores:** 89

26. Comptabilitat d'Assegurances: NIIF 9 i NIIF 17

- **Dates:** 29 i 30 de octubre i 3, 4 i 5 de novembre de 2025
- **Ponents:** Daniel Centelles, Daniel Yegros (Forvis Mazars) i Arantxa Parada, Antonio Sau (Deloitte)

Una revisió exhaustiva dels **estàndards internacionals de comptabilitat** que han canviat el paradigma del sector. El curs va tenir una finalitat pràctica i s'hi van presentar diferents exemples de comptabilització d'actius financers i d'operacions d'assegurances sota aquesta normativa.

- **Assistents:** 20 / **Hores:** 200

27. Anàlisi de la Longevitat – 2ª edició

- **Data:** 6 de novembre de 2025
- **Ponents:** Jaime García, José Von Lücken (Novaster) i Dr. Antoni Trilla (Hospital Clínic – Universidad de Barcelona – ISGlobal)

Jornada on el **Grup de Treball de Longevitat** presenta les conclusions dels seus treballs. La més destacada és que a l'Estat espanyol, l'edat de defunció més freqüent va pujar fins als 90 anys el 2023, amb una esperança de vida a l'interior fins a deu anys superior a la de les zones costaneres. Tot seguit el **Dr. Trilla** va fer una xerrada amb el nom *Who wants to live forever?*

- **Assistents:** 158 / **Hores:** 474

28. Riscos de la Intel·ligència Artificial i Ciberriscos en entitats asseguradores

- **Data:** 26 de novembre de 2025
- **Ponents:** Cosme Puigmal (Kpmg) i Luis Reinoso i José Antonio Castrillo (Forvis Mazars)

Una anàlisi crítica sobre **les noves vulnerabilitats derivades de la digitalització**. Es van examinar les **amenaces cibernètiques** actuals i els riscos ètics i operatius de la IA, proporcionant eines per a la seva gestió, mitigació i el compliment normatiu en un entorn cada cop més exposat.

- **Assistents:** 108 / **Hores:** 324

29. Fiscalitat de Previsió Social individual i empresarial

- **Data:** 9 de desembre de 2025
- **Ponents:** Adolfo Rovira, Antonio Salas i Sandra Rubio (Cuatrecasas)

Jornada on es va fer un **repàs actualitzat del marc impositiu** aplicable als plans de pensions, assegurances de vida i altres instruments de previsió. Es van analitzar les darreres **modificacions legislatives** i com optimitzar la càrrega fiscal tant per a particulars com per a empreses.

- **Assistents:** 112 / **Hores:** 224

30. Modificació del Barem d'Autoss

- **Data:** 11 de desembre de 2025
- **Ponent:** Olga Torrente (Gabinete Torrente)

Sessió dedicada a analitzar les novetats i **actualitzacions del sistema per a la valoració dels danys i perjudicis** causats a les persones en accidents de circulació, un element crític per a la gestió de sinistres i el càlcul de provisions en el ram d'automòbils.

- **Assistents:** 110 / **Hores:** 110

Protectors





www.actuaris.org
+34 933 190 818
actuaris@actuaris.org
Via Laietana, 32 · Planta 4
08003 Barcelona

Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol article sense prèvia autorització del Col·legi d'Actuaris de Catalunya.
Els conceptes i fórmules expressats en cada article són únicament responsabilitat de l'autor.